

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MISTLEFOE

A MEAD REALM TALE

KIMBERLY LEMMING

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://trantey.org>

İçindekiler

Mistlefoe İçerik

Uyarıları Bölüm

01 Bölüm 02

Bölüm 03

Bölüm 04

Bölüm 05

Bölüm 06

Bölüm 07

Bölüm 08

Yazar Hakkında

Kimberly Lemming'i takip

edin Ayrıca yazan

Kimberly Lemming

Teşekkür

Çeviri Kitaplar

Telegram

Ökseotu

Bir Mead Diyarı Hikayesi

Kimberly Lemming

Copyright © 2021 by Kimberly

Lemming Tüm hakları

saklıdır

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı hariç

İçerik Uyarıları

LÜTFEN DİKKAT: Bu kitap, belirli kitleleri tetikleyebilecek hafif BDSM ve cinsel içerikli içerik barındırmaktadır.

Bölüm 01

Babanızın bir aptal olduğu fikrini pekiştirmek için boktan konuşan bir kılıç gibisi yoktur. Gözlerimi sıkarak kapattım ve küçük demirhaneyi süsleyen ağzı bozuk silah korosunu boşuna uzaklaştırmaya çalıştım. Bu saçmalıklarla geçen üç gün beni en kötü ruh hallerine sokmuştu ve görünüşe bakılırsa görünürde bir sonu da yoktu. "Evet, daha sert vur baba!" diye bağırdı örsün üzerine konan hançer.

Babam vuruşun ortasında durakladı, gözyaşlarına boğulmak üzereydi. Çekicini parke taşlı zemine bıraktı ve alnındaki teri sildi. "Bu şekilde çalışmam!"

"Pazar gününe kadar beni beş şekilde çalıştırabilirsin koca adam." diye seslendi duvarda asılı bir balta. Genelde gururlu olan adam yenilgiyle omuzlarını çökertti ve tezgâhının yanındaki tabureye oturdu. Yüzünü ve dağınık sakalını is kaplamıştı. Yaptığı işte is ve kir olağan şeylerdi ama günlerdir sakalını kesmemiş olması sıkıntısının endişe verici bir işaretiydi. Annem bakımlı sakalları severdi, o da annemin bastığı toprağa tapardı, bu yüzden bir kılının bile yerinde olmadığı nadir görülürdü. *Bu büyü giderek şiddetleniyordu.*

"Peki, sana bir iblisten çalmanı kim söyledi?" Ona sordum.

Babam bir elini siyah saçlarında gezdirdi ve içini çekti. "Ruby, cevhere ihtiyacımız olduğunu biliyorsun. Demir madenleri, o lanet tilkinin yerleştiği yer hariç, krallığın her yerinde temizlendi. Eğer o kötü kral kuzey dağlarındaki madenlere erişimi engellemeseydi, bir şansımız olabilirdi!" Büyük yumruklar havaya kalktı ve tahta sıraya çarptı. "Ama hayır!" Sesi öfkeyle yükselirken bağırdı. "Bir iblis istilasının ilk işareti ve korkak piç, eline geçirebildiği her kaynağa tekel koyuyor!"

Kılıç, "Kralın küçük bir çük enerjisi var!" diye bağırdı.

Babam sandalyesinden fırladı ve bıçağı işaret etti. "Sonunda, katılabileceğim bir şey söylüyorsun!"

İşte yine başlıyor. "Pekala baba, fazla heyecanlanmayalım." Dedim. Yaşlı adam, kontrol edilmediği takdirde Goldcrest şehrinin siyasi manzarası hakkında saatlerce atıp tutabilirdi. Çocukluğum boyunca birçok aile yemeği, vergilerin çok yüksek olduğu ya da mevcut kralın metreslere ve trebuche'lere çok fazla para harcadığı üzerine saçmalıklarla doluydu. Hepsi iyi noktalar, ama daha önce milyonlarca kez duyduklarım. "Çaldığın şeyi geri vermenin bir yolu var mı?" diye sordum.

"Hava yemeye başlamadığın sürece hayır." diyerek etrafındaki azalan envantere el salladı. Şehirde son iblis temizliğinin başarısız olduğu haberi duyulunca silah satışları hızla arttı. Sadece bu da değil, tanrıçamız -ya da tanrıça kılığındaki cadı- öldürülmüştü, bu da artık doğaüstü komşularımızdan korunamayacağımız anlamına geliyordu. Haberi duyduğumuzdan beri sadece bir ay geçmişti ve bu süre içinde hiçbir ork şehre saldırmaya gelmemişti, ama bunun ne kadar süreceğini kim bilebilirdi?

Müşterilerimiz sunduğumuz tüm silahları satın almakta acımasız hale gelmişti. Babam gidip kendini lanetletmeden önce. En gayretli kıyamet günü hazırlayıcılarının bile günün her saatinde seks şakaları yapan bir savaş baltasından pek hoşlanmadıkları ortaya çıktı. Özellikle arsız bir mızrak Bayan Davidson'a ton balığı çapası dedikten sonra satışlarımız hemen hemen sona erdi. Yaşlı yarasa

o kadar mahcup görünüyordu ki, dükkanımızın içinde düşüp öleceğinden korktum.

"En azından ondan özür dilemeyi denediniz mi?"

Yaşlı adam elindeki çekici alet kovaına attı. Alnındaki kırışıklık

daha da belirginleşti. "Canavarlar tarafından kovalanmadan ormana bir adım bile atamıyorum."

"Hadi oradan demirci!" diye seslendi duvardaki bir mızrak. "Artık senin kim olduğunu biliyor. Geri dönersen ciğerini yer!"

Başparmağıyla bağırarak mızrağı işaret etti ve başını salladı. "Ağaçların söyleyip durduğu şey buydu." "Ağaçlar seni tehdit mi etti?" diye sordum. Kulağa daha çok çok fazla sıvı içmiş gibi geliyordu.

gitmeden önce cesaret.

"Evet! Ağaçlar canlandı ve sakalımı yüzümden çekip almaya çalıştı! Oraya geri dönmemin imkanı yok."

Başım ellerimin arasına düştü ve bir inilti çıkardım. "Tamam!" Tersledim. "O lanet tilkiden özür dileyeceğim. Sadece burada kal ve başka iblisleri kızdırma!" Yüzündeki mahcup ifadeyi görmezden gelerek kapıdan çıktım.

"Ruby, bekle! O canavar sana bakmaktansa seni daha çabuk öldürebilir. Bu iblislerin ne kadar tehlikeli olduğunu bilmiyoruz!"

Ona ters ters bakmak için geri döndüm. "Başka ne seçeneğimiz var? Çaldığın cevher kendi kendine geri dönmeyecek. Hey, uzun kılıç!" Yanından geçerken bağırdım.

"Evet?"

"Konuşmayı kesecek ve alıcılarımız için iyi olacak mısın?"

"Beni kırmızı ışık bölgesine götürün ve bu konuyu konuşalım." Odadan cınlamalar ve bağırışlar yükseldi. "Ben de!"

"Biraz kış görmek istiyorum!"

"Seksten sonra işlemeyi unutma!"

Babam yumruklarını sıktı ama sessiz kaldı. Tehlikelere rağmen haklı olduğumu biliyordu. Birikimlerimiz ancak bu kadar dayanabilirdi ve enflasyonun yükselişi, kralımız kendisi ve soylular için erzak istifledikçe daha da kötüleşecekti. *Omurgasız herifler.*

Benden uzaklaştı ve duvardaki uzun kılıcı kaptı. "En azından bunu al. Seni orada silahsız bırakmayacağım."

Güneş ışığı parlayan metalin üzerinde parlıyordu ve o şeyin heyecanla kıkırdadığını duyduğuma yemin edebilirdim. Bıçak vücudumun yarısından daha uzundu, ama kadınlar için ideal bir silahtı: daha uzun erişim ve tüm bunlar. Eh, ağırlığına alıştıktan sonra. Uzun bir kılıçla cehennemi serbest bırakacak özgüvene sahip bir kadın hakkında söylenecek bir şey vardı. Erkekler ince bir kılıcı hiçbir şey yokmuş gibi salladığınızı gördüklerinde size bulaşmamaya meyilliydi. Muhtemelen bu yüzden otuz iki yaşında hâlâ bekârdım, ama kim sayıyor ki? Erkekler aptaldır ve nadiren zahmete değer.

Ondan kılıcı ve bir de sırt kılıfı aldım. Uzun kılıçlar kalçada taşımak için fazla hantaldı ve uzun süre kılıç taşırsam her zaman ateş ağrılarım olurdu. Ya da belki sadece yaşlanıyordum. Vücudun yirmi beş yaşından sonra boka batmaya başladığını söylerler. Hayatım boyunca demirci olarak çalışmak da muhtemelen durumuma yardımcı olmadı. Yirmi yaşına geldiğimde dükkânla ve muhasebeyle çoğunlukla ben ilgileniyordum ama gençliğim aile işinin yıpratıcı emeğinden kaçamadı. Hoş bir not olarak, herhangi bir zırhı delege kadar keskin bir mızrak dövebilirdim.

Evime dönerken yanıma almam gereken şeylerin zihnimde bir listesini yaptım. İblis özürlerinin görgü kurallarını bilmediğimden, iyi bir şişe şarap ve birkaç pişmiş ikramın iyi bir başlangıç olacağını düşündüm. "Hey kılıç," diye seslendim arkamdan. "Efendin ne sever?"

Cevap boğuk bir karmaşaydı. Uzun bir kılıcı kulağıma yaklaştırdım, böylece bıçağın küçük

bir kısmı kınından kurtuldu. "Bu daha iyi!" diye soludu kılıç.

Kafalar bizi görmek için döndü ama ben onları görmezden geldim ve yoluma devam ettim.

Herkes zaten bu olayı biliyordu.

Lanet olsun - bir kılıçla açıkça sohbet eden deli bir kadın değilmişim gibi davranmanın bir anlamı yoktu. Alışveriş bölgesinin yanından dönerek, mütevazı apartmanların sıralandığı bir ara sokağa girdim. Taze vişneli pastanın nefis kokusu havayı dolduruyordu ve komşum Anna'dan 'lütfen bizi becerme' sepetine eklemek üzere bir dilim istemek için aklıma bir not daha aldım. "Eee?" Tekrar sordum.

"Tatlım, hiçbir fikrim yok. Baban beni yaptığında üç gün önce doğmuşum. Bir tahminde bulunmam gerekirse? Popo derdim."

"Her şeye cevabın bu mu?"

"Hayır!" diye bağırdı. "Bazen şiddet de cevaptır!"

Geleceğimde kör edici bir migren olduğunu hissediyordum. "Doğru, popo şeylerini ve şiddeti seven bir kılıç.

Mükemmel. Sen ideal bir seyahat arkadaşıydın."

Kılıcın sesi ciddi bir hal aldı. "İçimde çokluk var. Hiçbir şey yolumuzda duramaz! Dünya bizim olacak!"

"Sadece bir tilkiden özür dilediğimizi biliyorsun, değil mi?" Evimin soluk kırmızı kapısının önünde durarak sordum. Hızla içeri girdim, bir piknik sepeti aldım ve mutfak tezgahımın üzerine yerleştirdim. Eğer kartlarımı doğru oynarsam, hava kararmadan bu aptal işi bitirebilirdim. "Evet, evet, önce tilki, ama sonra bu ortaklığı devam ettirelim derim! Bu kokuşmuş şehri unutun! Açık yollara çıkıp doğuya gidelim! Sonunda denize ulaşacağız! Denizde ne olduğunu biliyorsun, değil mi?" "Lütfen bana deniz izmariti olmadığını söyle." "Lütfen bana deniz izmariti olmadığını söyle.

"Denizkızı popoları!" Sevinçle çığlık attı.

İnlemem bir kıkırdama telaşıyla karşılandı. "Hadi şu işi bitirelim."

Bölüm 02

Kar ormanının zeminini kaplamış, tüm sesleri ürkütücü bir sessizliğe boğmuştu. Ayaklarımın altındaki karın yumuşak çıtırtısı, sessiz yeşillikteki tek rahatsızlıktı. Kuşlar bile sessiz kalmıştı. Bu asla iyi bir şey değildi. Her karanlık alamet sessiz ya da ölü kuşlarla başlardı.

Orman hep böyle ürkütücü müydü?

"Çıldırma keser misin?" Kılıç arkamdan seslendi. "En kötü ne olabilir ki?"

Kollarımdaki ağır piknik örtüsünü düzelttim ve buzlu yolda kaymamaya çalıştım. "Genel acı ve parçalanma mı, ölüm mü, yoksa daha da sinir bozucu bir lanet mi?"

"Biraz moral bozucusun, biliyorsun değil mi?"

"Ve sen de sırtımdan tam olarak bir yük almıyorsun, kılıç."

Bir an sessiz kaldık ve ben ormanın derinliklerine doğru ilerlemeye devam ettim. Ağaçlar çıplak ve uğursuz olsa da henüz canlanıp beni öğle yemeği için kapmamıştı. *Yani iyi şeyler, sanırım.*

"Benim adım Alexis." Huysuz bir homurtu geldi.

"Ne?"

Akciğerleri ve diğer temel organları olmamasına rağmen, kılıç iç çekti ve nefesi etrafımızı saran soğuk dumanlar halinde dışarı çıktı. "Benim adım Alexis. Bana Kılıç demeyi kes."

"Ne zaman bir isim aldın? Üç gün önce doğduğunu sanıyordum."

"Yeni karar verdim!" Tersledi. "Eğer beni denizkızı kıçlarını görmeye götürmeyeceksen, en azından bana adımla hitap edebilirsin."

Hava bu kadar soğuk olmasaydı, çelik yığınının şımarık tavırları karşısında gözlerimi devirirdim. Duygular sığının lüksüydü. "Pekâlâ Alexis, tilki iblisin tam olarak nerede yaşadığını biliyor musun?"

"Hey, ağaçlar!" diye bağırdı. "Tilki iblisi arıyoruz. Bize yolu gösterin!"

Ayaklarımın altındaki zemin parçalandı ve kırımın üzerine düşene kadar dengemi bozdu. Önümdeki patika dolambaçlı dallar ve dikenlerle kapanırken gıcırtilar ve inilti havayı doldurdu. Gıcırdayan çalıların kakofonisine, düşen karın gürültüsü de ekleniyordu. Solumda küçük bir patika oluştu. Ağaçlar dairesel bir şekilde eğilerek derin bir yamaçtan aşağı inen bir tüneli ortaya çıkardı.

Kalbim göğsümde protestolarla gümbürdedi. "Bu bir ölüm tuzağı! Oraya girmeyeceğim." Alexis alay etti. "Korkak olma."

"Korkaklar yaşıyor!" Ayağa kalkmaya çalışarak karşılık verdim. Orman zemininin kaygan buzlu kaplaması, aceleyle kaçışımı daha çok yavaş ve umutsuz bir dileğe dönüştürdü.

Büyük bir dalın sırtıma çarpmasından önce bir inilti daha duyuldu. Bu güç beni yeni oluşan patikaya doğru uçurdu. Yükselmiş bir köke tutundum ama lanet şey ellerimden kurtuldu. Sarmaşıklar belime dolandı ve beni buzlu patikada tekrar ileri doğru savurdu. Çığlığım karanlık tünelde yankılandı ve tekrar ileri doğru itildim. Patika beni dolambaçlı yokuştan aşağı fırlattı ve can havliyle piknik sepetine tutundum. Lanet kılıç yol boyunca güldü.

İşte böyle ölüyorum. Huysuz bir kılıç ve babamın aptallığı yüzünden.

Zerafetten düşüşüm bir kar setine çarparak yumuşak bir gümbürtüyle sona erdi. Kargaşanın içinde bir yerlerde sepete tutunmayı kaybetmiş ve yüzüstü bir dilim vişneli tartın içine düşmüştüm. *En iyi günüm değildi.*

"Geldik!" Alexis cıvıladı.

Yapışkan tatlılık yanağımdan düştü ve soğuk karın içine battı. "Seni eritip bir sürü tuvalet kulpuna dönüştüreceğim."

Gürleyen bir kıkırdama beni öfkemden kurtardı ve yalnız olmadığımızı fark etmemi sağladı. Başımı kaldırdığımda kendimi şimdiye kadar gördüğüm en büyük tilkiyle yüz yüze buldum. İri cüssesi bir ahıra rakipti ve uzun beyaz kuyruğu arkasında yavaşça ileri geri sallanıyordu. Gülmeye devam ederken siyah dudakları keskin beyaz köpek dişlerini ortaya çıkarmak için geri çekildi. Göz kamaştırıcı beyaz kürkü, etrafını saran taze karda onu neredeyse görünmez kılıyordu.

Canavardan uzaklaşmaya çalışırken sırtım ağaçlardan oluşan bir duvara çarptı. Koyu sarı gözleri bir an beni süzdükten sonra yüzümden düşen ayakkabıcıya kayd. Dev tilki başını eğdi ve bir adım daha yaklaşarak beni içine aldı. "Piknik için tuhaf bir yer, değil mi insan?"

Ellerim titreyerek yere düşen piknik sepetini kaptım ve önümde tuttum. "Ben... Ben... özür sepeti," sözlerim affetmeyen kış rüzgârlarına karşı kekeledi. "Sen... benim da-" Canavar mesafeyi kapatırken bedenim dondu, dev ağzı yüzümden sadece birkaç santim uzaktaydı. Gözlerimi kapadım ve hala var olan tanrılara ölümümün acısız olması için dua ettim... sadece ıslak bir dilin yüzümü yaladığını hissettim.

Bekle, ne?

İblisin sepeti kapmadan önce yüzümdeki vişneli pastayı yaladığını görmek için ona bir göz attım. Uzun burnu, şarap şişesine burnunu çevirmeden önce, kalan turta ve unlu mamulleri karıştırdı.

"Demek bölgemi işgal eden o aptal insanla akrabasın, öyle mi? Umarım birkaç ikram ve berbat bir şaraptan fazlasını getirmişsindir." Uzun kuyruğu, onun ne demek istediğini vurgulamak istercesine sepeti salladı. Canavar bana döndü ve avuçlarını yaladı.

Havadan bir sepet daha getirmek için harekete geçmediğimde burnu sinirlenerek kıvrıldı. "Bu da başka bir insan kurban etme durumu olmasa iyi olur. Siz insanlar neden sürekli bunu yapmaya çalışıyorsunuz anlamıyorum. İğrenç bir şey."

"Hayır!" Ellerimi kaldırarak bağırdım. "Eğer daha fazla yemek istiyorsan, sana daha fazlasını getirebilirim!" Yalpalayarak ayağa kalktım ve üzerimin tozunu aldım. "Lütfen babamın üzerindeki laneti kaldırın. O müşterilerimize küfrederken hiçbir malımızı satamayız."

"Müşterileriniz bastırılmış pislik torbaları!" Alexis bağırdı. "Konuşma özgürlüğü-" Kılıcı tekrar kınına soktuğumda sözlerim kesildi.

Kehribar gözleri fincan tabağı gibi irileşti. Tilki bana bir aşağı bir yukarı baktı. Kürkü sırtına kadar uzanıyor, iblisi iki kat daha büyük gösteriyordu. "Sen... kadın mısın?" diye sordu.

"Bu bir sorun mu?" Bir kadına göre uzun boylu olabilirdim ve kılıçlar ve baltalar üzerinde çalışmak bana ortalama bir bayandan biraz daha fazla kas yapısı kazandırmıştı. Ama bunu söylemenin o kadar da zor olduğunu düşünmüyordum. Belki de bol pantolondandır. Ormanda koştururken erkek kıyafetleri daha mantıklı geliyordu. Ellerim pelerinin önünü sıkıca kavradı ve asi buklelerimle uğraşma dürtüsüne direndi.

Lanet bir iblis için süslenmeyeceğim.

Tilki, topallayan bir geyik yavrusuna rastlamış bir vaşak gibi kocaman sırttı. "Bu harika bir şey küçük insan ve bana olan borcunu ödemenin tam yolunu biliyorum."

Borç tahsildarları geldiğinde bir kumarbaz böyle hissediyor olmalı. Lütfen, tanrılar, bu tilkinin dizlerimi kırmasına ya da beni eksantrik bir soyluya satmasına izin vermeyin.

Paniğe kapılmış düşüncelerimi uzaklaştırmak için boğazımı temizledim. "Oh?"

Gülünç bir şekilde sırıtan iri tilki kalçalarının üzerine oturdu ve az önce var olan en zekice planı bulmuş gibi başını salladı. "Önümüzdeki hafta boyunca benim eşim olacaksın."

Düştüğümde kar kulaklarıma dolmuş olmalı. Dalgınca ellerimi kulaklarımın üzerinde gezdirerek kalan engellerin tozunu aldım. "Özür dilerim, ne dedin?"

"Beni duydun." Tilki kıkırdamak ya da sözlerini şaka olarak geçiştirmek için hiçbir harekette bulunmadı.

Çılgılık atan kargalar, o ciddi.

"Bu doğanın birçok kanununu ihlal eder."

Havlayan kahkahalar havayı doldurdu. Ancak, önümdeki canavarın parıldayan dişleri mizah duygumu ısırdı. Tilki bakışlarını bana çevirmeden önce başını salladı. "Komiksin, bu iyi! Yanında eğlenceli bir dişi varken, o yaşlı ejderha dileğimi hemen yerine getirecektir!"

Tilki kıs kıs güldüğüne göre yüzüm karmakarışık düşüncelerimi yansıtıyor olmalıydı. İblisin etrafında dönen kar, tüm vücudunu kapladı. Yakıcı soğuğu engellemek için gözlerimi siper ettim. Başım dönmeye başladı ve kendimi çoktan oturmuş olduğum için memnun buldum.

Ejderhalardan, dostlardan ve konuşan kılıçlardan bahsetmek bir sabah için çok fazlaydı. Hepsi çalmadığım bir parça cevher içindi! Tanrıların bana aynı anda bu kadar çok sınav verdiğiğine göre geçmiş yaşam Ruby gerçek bir sürtük olmalı. Kozmik karmanın gerçek bir mizah anlayışı varmış.

Bir süre sonra rüzgârın durulduğunu hissettim ve parmaklarımdan arasından dışarı baktım. Tilki gitmişti ama onun yerine hayatımda gördüğüm en güzel adam gelmişti. Saf beyaz saçları, konuştuğum dev tilkiden geriye kalan tek göstergeydi. Saçlarının yanları kısa tutulmuştu ve üst kısımları keskin kehribar rengi gözlerinin üzerine zarifçe dökülüyordu. Zengin koyu ten, sert elmacık kemiklerinin ve iyi bir kadını korkunç şeyler yapmaya itebilecek günahkâr dolgun bir ağzın üzerinde süzülüyordu. Kendime rağmen, gözlerim utanç içinde onun zayıf formunun geri kalanını içmek için dolaştı. Omuzlarına doladığı kabarık beyaz atkısı, uzun paltosunun ön kısmına düzgünce sokulmuştu. Hissedilebilir kışlık giysisi hayal gücüne çok şey bırakıyordu ama altındaki iyi adamdan şüphe etmek mümkün değildi.

Bütün iblisler böyle mi dönüşür? Daha da önemlisi, hepsi bu kadar güzel mi?

Birdenbire babamın yapışkan parmakları büyük bir sorun gibi gelmemeye başladı.

Adam bir kaşını kaldırdı. "Şartları konuşabilmemiz için içeri gelmek ister misiniz?" diye sordu, arkasını işaret ederek. "Yoksa gözlerinizle beni soymaya devam edip kışınızı dondurmayı mı tercih edersiniz?"

Yüzümde sıcak bir utanç ifadesi belirdi ve tökezleyerek ayağa kalktım. Atılan sepeti ve reddedilen şarabı kaptığım gibi içkiyi güvenli bir şekilde yerine koydum ve iblise başımı salladım.

Döndü ve başka bir şey söylemeden patikadan aşağı, ahşap kapılı küçük bir tepeye doğru yürüdü. Her iki taraftan da ikiz pencereler çıkıyordu, biri dolambaçlı bir kiraz ağacının dalıyla kısmen kapatılmıştı. Hasat mevsimi çoktan geçmiş olmasına rağmen, ağaç sanki ondan besleniyormuş gibi tepenin etrafını nazikçe saran yemyeşil yapraklara sahipti. Her bir dalda iri, lezzetli görünümlü meyveler vardı ve bazıları ağlayan bir söğüt ağacı gibi kendi dallarının düşmesine neden oluyordu.

Alexis kılıfının arkasından bir şeyler mırıldandı.

"Ne?" diye sordum. Onu konuşabilecek kadar serbest bırakarak sordum.

Sesi kürek kemiğime karşı baş döndürücü bir suskunlukta idi. "O çok ateşli!"

Söz konusu adam homurdanarak dikkatimi çekti. Yumruğunun arkasına bir sırıtış sakladı ve kapıyı açarak beni içeri buyur etti. "Önce bayanlar."

İçeride, tepe evi ilk başta hayal ettiğimden çok daha büyüktü. Tavan ve salonlar tepenin

doğal kıvrımına uyacak şekilde eğimliydi ve odaları birbirinden ayıran düzgün dairesel kemerler vardı. Büyük bir şömine arkadaki duvarın çoğunu kaplıyordu ve koyu renkli ahşap bir masa zeminin ortasına düzgünce yerleştirilmişti. Sanki şeklin içine doğru büyümüş ve kökleri tarafından düzgünce yere yapıştırılmış gibi görünüyordu. Mobilyalar titiz bir özenle biçimlendirilmiş gibi görünüyordu.

Elim masayı çevreleyen sandalyelerin pürüzsüz yüzeyinde gezindi. "Tüm bunları nasıl yaptın

Bu mu? Burada birkaç haftadan fazla kalmış olamazsınız." *Tabii iblisler Goldcrest'e düşündüğümüzden çok daha uzun süredir sızılmıyorsa. Eğer öyleyse, o zaman şehrin ne kadar berbat durumda olduğunu söyleyemeyiz. Bildiğim kadarıyla kasaba haftalardır kuşatılmış olabilir ve iblisler saldırmak için uygun zamanı bekliyor olabilir.*

"Oh, mobilyalar mı? Özellikle benim türüm büyü konusunda yeteneklidir. Tam teşekküllü bir cadı ya da ejderhayla kıyaslanamaz ama bitki büyü ve illüzyonlar çocuk oyuncağıdır."

Tilki oturmamı işaret etti ve bir şişe şarap ve bir dizi bardakla masaya dönmeden önce kileri karıştırdı. Eşyalarımı silktim ve oturmadan önce kılıcımı sandalyemin arkasına astım.

"Yani herhangi bir tilki iblisi bir ağacın herhangi bir şekilde olmasını isteyebilir mi? Bu... inanılmaz." Bu aynı zamanda babamın katil ağaçlar hikayesini de anlamlandırdı.

"İblis nedir?" Bir bardak doldurup bana uzatarak sordu.

Bu soru beni hazırlıksız yakaladı. "Senin türünün adı bu değil mi? Tilki iblisler, orklar ve benzerleri?"

Yanıma oturdu ve içkisini yudumladı. "Anlıyorum. Bu bizim için kullanılan yeni insan terimi." "Siz de kendinize böyle demiyor musunuz?"

Dili dışarı fırlayıp dudaklarındaki tadın tadını çıkarırken dolgun dudakları ayrıldı. Bu küçük hareket dikkatimi fazlasıyla dağıttı ve gözümü ondan kaçırmak için bir bahane bulmak amacıyla kadehimi hızla kaldırdım.

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve omuz silkti. "Bir bütün olarak kendimiz için bir kelimemiz yok. Sizin deyiminizle biz 'iblisler' normalde birbirimize hangi ırktan olduğumuzu söyleriz. Mitikler, kriptidler, iblisler, bunların hepsi bizi kolaylıkla bir araya getirmek için kullanılan insan sözcükleri. İkimiz de istediğimizi elde ettiğimiz sürece bana ne dediğinizin bir önemi yok."

"Ve bir ejderhadan dilek dilemek mi istiyorsun?"

"Doğru." Başladı. "Siz gelmeden önce ben de Kış Festivali için yola çıkmak üzereydim. Bu yıl çok önemli çünkü cadının artık bize tuzak kurmadığı ilk yıl. Bu nedenle, pek çok yeni bölge tehlikede. Bildiğiniz gibi bu ormanı talep ettim, ancak ejderha lordu bunu onaylayana kadar resmi olmayacak."

"Neden bir tilki bir yerde yaşamak için bir ejderhadan izin almak zorunda olsun ki?" Ben sordum.

Ev sahibim sandalyesinde arkasına yaslandı ve elini umursamazca salladı. "Söylendiğine göre biz 'iblisler' Myva tarafından ilk sürüldüğümüzde, o donmuş çorak topraklardaki sınırlı kaynaklar yüzünden bitmek bilmeyen bölgesel savaşlar çıkmış. Bunu çözmek için ejderhalar toprakların büyük çoğunluğunu ele geçirdi ve layık gördüklerine toprakları paylaştırdı. Bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum," diye omuz silkti. "Ama çoğu yaratık bir ejderhaya meydan okuyacak durumda değil."

Omzunun üzerinden bir bakış atarak kulağıma fısıldamak için bana doğru eğildi. "Aramızda kalsın, ben sadece onların aşırı kontrol manyağı olduklarını düşünüyorum."

"Oh, ne kadar trajik," diye mırıldandım. "Bunun benimle ne ilgisi var?"

"Sen, canım, bu bölgeyi güvence altına almak için benim biletim olacaksın. O ve diğer festival konukları bir eş bulduğumu gördüklerinde, iddiamı kabul etmekten başka çareleri kalmayacak."

"Anlayamadığım için üzgünüm."

Tilki iblis iç çekti ve başını salladı. "Doğru, insanların Myva'nın lanetinden etkilenmediğini unutmuşum. Basitçe söylemek gerekirse, dişilerimizin çoğu sizin sahte tanrıçanız tarafından

öldürüldü. Yani iblisler arasındaki erkek dişi oranı ona bir."

Bölüm 03

Şok içinde soluk soluğa kaldım, neredeyse elimdeki içkiyi dökecektim. "Bu delilik!"

"Evet, kesinlikle!" Başını sallayarak söyledi. "Lanetin etkileri nedeniyle, dişilerimizin çoğu Myva'nın büyüüne maruz kaldıktan sonra hayatta kalamadı. Bu yüzden kadınlar çok nadir ve değerli hale geldi. Bu yüzden hiçbir ejderha, çiftleşmeyi garantilemediği sürece başka bir iblisin bölge üzerindeki hak iddiasını kabul etmez. Miras alacak çocuklar doğuramayan birinin toprak sahibi olmasının bir anlamı yok."

Bu, soyluların iş yapma biçiminden farklı görünmüyordu. Dük veya kral olarak pozisyonunuzu alacak bir varis üretemezseniz, bu pozisyon sıradaki kişiye geçerdi. "Pekala, şimdi seninleyim. Ama şöyle bir şey var; ben buraya yeni tanıştığım bir adamla evlenmeye gelmedim. Sadece babamın silahlarının müşterielerimize domuz kafalı orospular demeyi bırakmasını istiyorum."

Derin kahkahalar odayı doldurdu. Tilki iblis fincanını yeniden doldurdu ve kendini toparlamaya çalıştı. "Bu lanetin komik olduğunu kabul etmelisin."

Omuz silktim ve kadehimi çevirdim. Gerçek şu ki, müşterinin yüzündeki ifade çok komikti ama bunu bilmesine gerek yoktu.

"Merak etme. Benimle evlenmene gerek yok. Sadece festivalde rolünü oynamana ihtiyacım var. Flört et,öp, kucağıma otur, o asabi kertenkeleyi ikna etmek için her şeyi yap."

Kendime rağmen, tilki iblisin kucağına oturup, ağzımı onun dolgun dudaklarına bastırmadan önce boynuna doğru öpücükler kondurma hayali zihnimi işgal etti. Bacaklarımın arasında sıcaklık birikti ve tehlikeli cazibeyi uzaklaştırmaya çalışarak onları hızla kapattım. "Şarap istemediğine emin misin?" Piknik sepetini işaret ederek sordum. "Sana biraz daha turta getirebilirim."

İblis sırttı ama başını salladı. "Korkarım ki lanetimi kaldırmak istiyorsan, korkunç şaraptan daha iyisini yapman gerekecek."

"Daha denemedin bile. Seninkinin daha iyi olduğunu nereden biliyorsun?" "Tadına bak, insan." Dedi, el değmemiş bardağıma başıyla işaret ederek.

Daha önce hiç bu renkte bir şarap görmediğim için açık pembe sıvıya şüpheyile baktım. Yüzüme doğru kaldırdığımda, tatlı kiraz kokusu burnuma hafifçe çarptı. Ormanda bir yabancından içki kabul etmek gibi aptalca bir kararı sorgulamaya vakit bulamadan bir yudum aldım, sonra göz kırptım. Sonra çok daha büyük bir yudum daha aldım. "Lanet olsun." İçimi çekerek söyledim.

Arkadaşım bana şeytani bir sırıtış fırlattı. "Öyle değil mi?"

Hayatımı sikeyim. O kadar iyi ki, bir şişe için ruhumu satarım.

"Tamam, beni yakaladın. Bu inanılmaz."

"Ziyafette, ne yapacağınızı bilemeyeceğiniz kadar çok lezzetle birlikte sonsuz miktarda olacak. Ayrıca, babanızın üzerindeki lanet de kalkacak."

O böyle söyleyince o kadar da kötü görünmedi. "Ama ne kadar ikna edici olmam gerekiyor? Seks yapmak zorunda kalacak mıyız?"

İblisin utanmadan beni bir aşağı bir yukarı süzdüğünü fark ettiğimde yanaklarım yandı. "Evet, bu en ikna edici argüman olurdu." Sesi alçaldı, kehribar rengi bakışlarındaki sıcak ışık erimiş bir arzuya dönüştü. Sandalyemi tuttu ve hızlı bir hareketle kendine doğru çekti. Dudaklarının

kulağıma değdiğini hissettiğimde tüylerim diken diken oldu. "Bu o kadar da kötü olmazdı, değil mi? Bir hafta boyunca şarap içip yemek yemek ve yüzümü bacaklarının arasına gömmek."

Hain meme uçlarım bluzuma karşı sertleşti. Ani ve yoğun bir duygu içimde kükredi.

Daha önce hiç hissetmediğim kadar kanımı emdi. İblis bir elini kalçamda gezdirdi ve başparmağını pantolonumun iç dikişinde nazikçe gezdirdi. Vücudumun daha iyi yargılara karşı devam eden isyan girişiminde, amım inkar edilemez bir istekle sıkıştı. "Adını bile bilmiyorum."

Dolaşan eller durdu ve boğazımda bir kıkırdama fısıltısı hissettim. "Evet, sanırım bu önemli bilgiyi unutmuşuz. Beni bağışlayın. Bir kadın görmeyeli yıllar oldu. İnsan ya da iblis." Benden uzaklaştı ve gülümsedi. "Merhaba, ben Lucca. Bu zevki kime borçluyum?"

Zihnim tamamen kalçamda duran ele odaklanmış olmasaydı konuşmak çok daha kolay olurdu. "Ruby."

Lucca başını eğdi. "Memnun oldum Ruby. Babanın silah yapmak için cevher çaldığını söylemiştin. Sanırım o bir demirci?"

Başımı salladım, sözlerimin hissettiğim çaresizlikten başka bir şey olarak çıkacağına güvenmiyordum.

"Güzel. O zaman bir anlaşma yapalım. Söz verdiğim gibi festivalde bana katıldığında laneti kaldıracam." Elimi eline aldı ve başparmağıyla bileğimin nabzını okşayarak içime doğru hafif zevk dalgaları gönderdi. "Eğer bir hafta boyunca benim olmayı kabul edersen, sana ve babana bölgemdeki madenlere özel erişim hakkı vereceğim."

"Bekle, ciddi misin?"

"Çok ciddiylim." Lucca elimi yüzüne götürdü ve bileğimi öptü.

Bu işte bir bit yeniği olmalıydı. Kıtlik zamanında bir madene özel erişim bizi şehrin en zengin demircisi yapardı! Kralın demirci dükkânını saymazsak tabii. Bunu elde etmek için vücudumu bir haftalığına satma fikri bana biraz tuhaf gelmişti - ama bu, ilk penisi gördüğünde bayılacak kadar kızarmış bir bakire olduğum anlamına gelmiyordu. Çok daha az çekici erkeklerle çok daha azına yatmışım. Yine de hepsi insandı. "Açık olmak gerekirse, insan yemiyorsun, değil mi?"

Dudakları bileğime karşı bir gülümsemeye dönüştü. "Hayır Ruby, istemiyorum."

İnsan yiyen bir iblis böyle derdi.

Olası tehlikelere rağmen, evet deme fikri başımı döndürüyordu. Belki de gençken hiç asi bir dönem geçirmemiş olmanın yan etkisiydi bu. Ama bana kendi madenimi verecek olan gülünç derecede seksi bir iblisle bir hafta sürecektir bir parti çok iyi bir anlaşma gibi görünüyordu. Ayrıca, durağan bir hayat pek de hayat sayılmazdı. Bir saniye bile düşünmeden şarap kadehimi bitirdim ve masaya geri koydum. "Anlaştık."

"Mükemmel." sandalyemden kaldırılıp masanın üzerine bırakılmadan önce aldığım tek uyarı buydu. Şarap şişesi ve bardaklar bu aceleci hareketle şangırdadı. Lucca pantolonumu bacaklarımdan çekip çıkardığı anda dudağımdan bir nefes koptu. Çıplak tenimde gezinen serin hava beni ürpertti. İblisin erimiş bakışları beni bir mengene gibi kavradı. Ellerinin külotumu yavaşça ayak bileklerime kadar indirdiğini hissettiğimde nefesim sert bir ürpertiyle çıktı. Lucca önce bir ayağını, sonra diğerini ince kumaşın altından çıkarırken gözlerini benden ayırmadı. Kalbim bir savaş davulu gibi atarken, iblisin ayak bileğimi nazik bir öpücük için dudaklarına götürmesini büyülenmiş bir şekilde izledim.

Vay be.

"Sakıncası yoksa, cadaloz, sanırım şimdi senin tadına bakarsam küçük oyunumuzu güçlendirmiş olurum. Sadece daha yakından tanımak için elbette. Seni öpmek için her çektiğimde şaşırmış gibi davranmana izin veremem."

Ne. Ne. Kelimeler mi?

"Elbette, evet. Hâlâ birkaç adımı atlıyormuşuz gibi hissediyorum ama bu benim yapmaya hazır olduğum bir fedakârlık." Boğazımdaki yumruyu yutarak söyledim. "Bilirsin, rol için."

Teslimiyetim kurt gibi bir sırtıyla ödüllendirildi. "Sen ve ben çok iyi anlaşacağız."

Ağız bacağımanın genişliğinde oynadı. Dokunduğu her yer küçük şok dalgaları yaratıyordu. Sıcak eller belimi kavradı ve beni masanın kenarına doğru çekti, ta ki iblisin önüne değerli bir tatlı gibi düzgünce yerleşene kadar. "Çok güzel, sadece benim için rahatla, aşkım." Ben bir nefes daha verirken, eğildi ve dilini am dudaklarımın üzerinde gezdirdi. Dili ağrıyan etimi nazikçe okşadı, yavaş, durgun yalamalarla ayak parmaklarım kıvrıldı.

Dili klitorisimde gezinirken doğruldum ve nefes nefese kaldım. Lucca küçük tomurcuğu kapatıp nazik bir çekişle emmeden önce boğazının altından inledi, sonra lanet olası bir alay ritmiyle okşadı ve tekrar yaladı. "Tadın kendi iyiliğin için fazla tatlı." Mırıldandı. Elimi onun yumuşak saçlarına gömmek için sırtımı masadan kaldırdım. Lucca'nın kalçalarındaki tutuşu sıkılaştı, bir eli gömleğimden yukarı çıkıp göğsümü okşadı. "Eğer dikkatli olmazsan, sonunda seni yiyebilirim."

Erotik ağız beni daha hızlı, daha derinden okşadı, ta ki ben onun adını inleyene ve çaresizce tutuşuna karşı koyana kadar. "Bacaklarını benim için daha geniş aç, cadaloz. Evet, aynen böyle." Dili içimde derinlere inerken hıçkırarak ağladım. Parlak hisler içimde alev alev yanan bir orman yangını gibi parlıyordu.

Orgazmım tırmanmaya başladığında dizlerim titredi, gittikçe yükseldi, ta ki boğazımdan bir inleme sesi çıkana kadar. "Lütfen," diye fısıldadım. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

İblis klitorisimi emerken yıldızlar tavanda dans ediyordu. Lucca hassas tomurcuğumla oynamadan önce diliyle beni becermek için çılgın bir tempo belirledi. Siyah ve mor girdaplar odayı dolduruyor, üstümdeki yıldızlara katılan ışıltılı bir gece gökyüzü oluşturuyordu. Ya da belki de parmağını alt dudaklarımdan geçirdiğinde aklımı kaçırmıştım. İçimde kıvrılma şekliyle kasıldım ve haykırdım. Dilinin klitorisime yaptığı her fiske, parmağının agresif vuruşuyla birleştiğinde beni uçurumun kenarına yuvarladı. Orgazmımın son dalgaları üzerimden geçerken ürperdim ve saçlarını tutuşumu gevşettim.

"Henüz değil, tatlı şey." Lucca bir parmağını daha içime sokmadan önce fazla kullanılmış etimi hafifçe ısırdı. Hareketleri artık alaycı ya da yavaş değildi, vücudum ona doğru eğildi ve yumruklarım destek için ceketine çarptı.

"Oh, Tanrım!" diye haykırdım. Ses, etrafımızdaki sonsuz gecede yutuldu. İblis alçak sesle homurdandı ve acımasızca beni başka bir orgazma doğru sürükledi. Vücudumdaki her kas, ateşlenmeyi bekleyen, öğretilmiş bir yay kirişi gibi hissediyordu. "Lucca, bu çok fazla!"

Kalçamı öpmek ve ısırarak için klitorisimin etrafında dönmeyi bıraktı. Tenime karşı fısıldadığında sesi arzuyla yanıyordu. "Sana sahibim cadaloz. Bunu kaldırabilirsin." Lucca bacağıma omzunun üzerinden geçirdi ve içime doğru daha da derinleşti. Kalçama son bir öpücük kondurduktan sonra dikkatini klitorisime verdi ve ruhumu doğrudan bedenimden emdi. Sessiz bir çığlık atarken parmaklarım ceketinin yumuşak kumaşına gömüldü. Serbest bırakılmamın gücü gözlerimin yaşarmasına neden oldu ve masaya geri çökmeden önce histerik bir kıkırdama çıkardım.

Orada, lanet bir iblisin masasının üstünde yatarken, hangi yaşam seçimlerinin bu ana yol açtığını merak etmekten kendimi alamadım. Kadınlar orgazm sırasında kıkırdamalı mıydı? Siktiğim insan erkekler seks konusunda bu kadar kötü müydü?

"Neden tavanda yıldızlar var?" Akılsız coşkumun sona ermesine rağmen, odayı yutan yıldızlı gece gökyüzünün kaldığını söyledim. Mor ve mavi girdaplar karanlığın içinde güzel bir dansla karışırken, ışıltılı ışık mücevherleri odanın her tarafına yayılıyordu.

İblis bacaklarımın arasından kalktı ve dudaklarını yaladı. "Özür dilerim," diye mırıldandı. Yarı kapalı gözleri açıkta kalan tenimin genişliğinde gezindi. Lucca elini kalçamın üzerinde tutarak onun için yayılmamı sağladı. Adamın yeni mutlu yerine geri dönmekten önce soruma cevap vermek için elinden geleni yaptığı hissine kapıldım. "Görünüşe göre heyecandan illüzyon sihrimin

kontrolünü kaybettim." Elini sallayınca yıldızlı gece soldu ve tepedeki evin ahşap kirişleri bir kez daha ortaya çıktı.

Her yerdeki insan erkeklerine sessiz ve içten bir özür gönderdim. İblislerin burada güzel illüzyonlar altında kadınları dillerine doladıkları bir kez duyulduğunda, normal erkekler için her şey bitmişti. "Anlıyorum."

Lucca kalkmama ya da devam etmeme izin vermek için hiçbir hareket yapmadı. Yan tarafa bakarken kaşları çatıldı ama kalçamı sıkıca tutmaya devam etti.

"Lucca, iyi misin? Savaşa gitmek üzere olan bir adam gibi görünüyorsun."

Ağzının kenarı orantısız bir sırıtışla yukarı doğru kıvrıldı. "Dürüst olmak gerekirse çok uzak değil." Boştaki elinin başparmağıyla kıvrımlarımı okşamadan önce parmak eklemlerini yan tarafımda gezdirdi. "Görüyorsun, biraz çıkmazdayım. Seni bu şekilde tutmayı ve sikimi içine gömmeyi çok istiyorum." Başparmağını amımın içine sokup, çok daha büyük bir uzvuyla yapmak istediği hareketleri taklit etmesine izin verdiğinde nefesim kesildi. "Ama gerçekten yola çıkmamız gerekiyor. Yolculuk at sırtında en az yarım gün sürecek ve ben şimdiden Kış Festivali'ne geç kalma riskiyle karşı karşıyayım."

Beni böyle okşamaya devam edersen sana başka seçenek bırakmayacağım. "İblisler hiç modağa uygun şekilde geç kalmak diye bir şey duydu mu?" diye sordum. "Hayır, o da ne?"

O lanet başparmağın her vuruşunda santim santim sola odaklanma yeteneği. "Bu... bir partiye bir saat kadar geç gelmek. Zamanında gelemeyecek kadar önemliymişsin gibi görünmek için. Daha acil meseleler ve bunun gibi şeyler."

Mırıldandı. "Anlıyorum. Bu acil bir mesele gibi görünüyor." Klitorisimi okşamak için çekildi ve beni titretti.

"Bu konuyu bir yatağa bastırabilir miyiz? Bu masa sırtımı ağrıtmaya başladı."

"Vixen, bu haftanın büyük bir kısmını yatakta geçireceksin. Sana söz veriyorum." İç çekerek başını salladı ve ellerini üzerimden çekti. "Ama ne yazık ki henüz değil. Geç kalmaya müsamaha gösterilmeyecek, o yüzden yola koyulalım." İblis masadan kalkmama yardım etti ve bacaklarım pes etmeye çalıştığında beni sabit tuttu. İçimdeki hayal kırıklığı kırıntısını bastırarak hızla kıyafetlerimi aldım ve giyindim.

"Bu tam bir saçmalık!" Alexis'in sesiyle sıçradım, kılıcın varlığını tamamen unutmuştum. "Başladığın işi bitir!"

Lucca, "Onun orada olduğunu tamamen unutmuşum," dedi.

"Laneti biraz erken kaldırmak istemediğine emin misin?" Aramıza giren kişiyi işaret ederek mırıldandım.

Kılıç kınında şingirdadı ve öfkeli bir huff çıkardı. "Eğer o lanet partiye bensiz gidersen, ömrünün sonuna kadar peşini bırakmam Ruby!"

"Bunu yapabilir mi?" Lucca'ya sordum.

İblis gözlerini kılıca dikti. "Hiç sanmıyorum. Daha önce lanetin bu kadar uzun sürmesine hiç izin vermemiştim."

"Beni test etme, tilki çocuk. O partiye gideceğim ve iblis kıcı göreceğim! Beni yatak odalarından birine as, ben de çenemi kapayayım. Herkes kazanır!"

"Biliyor musunuz? Ben ona inanıyorum." Dedim. En azından bu haliyle kılıcın içine hapsolmuştu ve nereye gittiğini kontrol edebiliyordum. İhtiyacım olan son şey beni takip eden azgın bir özgür ruhtu. Kınını aldım ve omzuma astım. "Pekâlâ, gidelim."

"EVET!" Alexis bağırdı.

Bölüm 04

Ejderha lordu estetikten anlıyormuş, hakkını vermeliyim. Oldukça heybetli bir kaleyi çevreleyen ısıltılı fenerlere bakarak karlı dağın tepesine huşu içinde baktım. Avlu, parlak pembe yaprakları karın üzerinde dalgalanan daha fazla kiraz ağacıyla süslenmişti. Avluya giden patika yol boyunca sıralanmışlardı ve kapıların hemen önünde geniş bir yarım daire şeklinde küçük yiyecek dükkânları yer alıyordu.

Dağlarda hiç bu kadar uzağa gitmemiş olmama rağmen, bu yapılardan herhangi birinin iblisler gelmeden önce burada olduğundan şüpheliydim. Dağın kenarına oyulmuş bir merdivenin tepesinde durdum ve geriye baktım. Goldcrest uzakta küçük, önemsiz bir nokta gibi görünüyordu. Ejderhanın kalesiyle kıyaslandığında, ısıltılı parlayan şehir sönük kalıyordu. Kral Evan bunu görseydi, yaşlı bunak kıskançlıktan çatlardı.

Babam bunu görmek için iyi para öderdi.

Lucca bir kolunu belime doladı ve beni gözleri fal taşı gibi açılmış bir grup iblisin yanından geçirdi. Yaşadıkları şokun insan olmamdan mı yoksa kadın olmamdan mı kaynaklandığından emin değildim ama bunu öğrenmek için etrafta dolaşmadığımıza sevinmiştim.

"Ruby," diye kulağıma fısıldadığında heyecandan tüylerim diken diken oldu. Bunu bir kış soğuğu sanmasını umarak hemen üzerimden attım. Sesinin beni bu kadar etkilemesi utanç vericiydi. Ya da ellerinin. Ya da ağzının.

Odaklan.

"Evet?"

"Bize doğru gelen bir spitaür var. İnsanların bunlardan korktuğunu biliyorum, o yüzden çığlık atmamaya çalış. Jerome hassas bir tiptir ve sızlanmalarının sonunu asla duyamayacağım." Bir an durdu ve gözlerini kaçırdı. "Ya da belki yaparsın ve sonra bana sarılırsın. İnandırıcı bir gösteri olabilir."

Örümcek vites değiştirici. Hayır. Hayır, hayır, hayır, hayır.

"Bana dev örümcekler olacağını söylememiştin!" Nefesimin altında tısladım. 'Sevgilim' bana sinsi bir sırıtiş attı ve yolumuza devam ederken beni kendine doğru çekti. "Hadi ama cadaloz, sakın bana küçük bir örümcekten korkacağını söyleme?"

Sekiz bacaklı kâbusu bulmak için çılgınca etrafıma bakınırken kalp atışlarım kulaklarımda güm güm atıyordu. "Bu son derece normal bir korku ve biliyorsun-"

"Şu aşk kuşlarına bakın!" Önümüzden gür bir ses geldi.

Belgelenebilir zihinsel travmanın cılız bacakları kale kapılarının arkasından bize doğru fırladı. Boğazım nefes almak mı yoksa çığlık atmak mı istediğine karar veremedi, bu yüzden ortaya çıkan alarm sesi daha çok ölmekte olan bir ördeğin korna sesiydi. Lucca homurdandı ve kahkahasını gizlemek için boğazını temizledi.

Jerome sıçrayarak önümde durdu. Parlak kıvıll saçlarını topuz yapmıştı. Yüzünü aydınlatan dostça gülümseme, korkudan altıma işemek üzere olduğum gerçeği için neredeyse kendimi kötü hissetmeme yetiyordu. Neredeyse. Ama vücudunun 'taur' kısmı benim cesaretimden çok daha ağır basıyordu. Büyük örümcek vücudu siyah mürekkebe batırılmış bir çilek gibiydi. Karnı ve göğüs kafesi renkli saçlarıyla uyumluyken, birçok bacağının uçları koyu siyahtı. Jerome beni incelemek için yaklaştığında taş patikaya heyecanla vurdular.

"Merhaba küçük insan! Bu h d kle burada ne işin var?" Arkadaşımı işaret ederek sordu.

Lucca elini sırtımın alt kısmında gezdirdi ve sırtıttı. "Belli değil mi? O benim eşim." Bu anons çevredeki festival katılımcılarının duyabileceği kadar yüksek sesle yapılmıştı ve birçoğu dönüp bizi ilgiyle izledi.

Spitaur küçümseyici bir el salladı. "Ben de yeni güzel arkadaşımıza soruyordum. Ne dersin hayatım, kurtarılmaya mı ihtiyacın var? Söyle de seni yiyecek tezgahlarına götüreyim."

Lucca kısık bir hırıltı çıkardı ve Spitaur'a ters ters baktı. Şaşırtıcı bir şekilde, yakınlardaki birkaç iblisin şenliklerini dinlemek için ara verdiklerini fark ettim. Lucca iblis kadınların nadir olduğunu söylerken şaka yapmıyor olmalıydı. Küçük bir soru sorduğumda yakınımızdaki her erkek araya girip beni ondan uzaklaştırmaya hazır görünüyordu. Lucca'nın beline sarıldım ve gülümsedim. "Teklifin için teşekkürler ama ben burada iyiyim."

Jerome'un bacakları heyecanlı vuruşlarını yavaşlattı. "Anlıyorum. Lanet yakışıklı memeliler çok şanslı.

Fikrinizi değiştirirseniz bana haber verin... Bayan?"

Lucca, Jerome ile benim arama girerek, "Onun adı Ruby ve bunu yapmayacak," diye açıkladı. "Şimdi, bize izin verirsiniz, içeri girmek istiyoruz."

Lucca cevap beklemeden beni nazikçe şatonun parıldayan gümüş kapılarının önünden geçirdi.

"Peki, şimdi planımız ne?" Fısıldadım.

"Size dinlenebileceğiniz ve bu akşamki ziyafet için üstünüzü değiştirebileceğiniz odamıza kadar eşlik edeceğim. Bu arada birkaç kişiyle konuşmam gerekecek, ancak yemek vakti geldiğinde sizi alıp getireceğim."

"Mükemmel. Tek işimin yemek ve uyku olduğu bir planı seviyorum."

Uçsuz bucaksız gibi görünen kalenin içinde dolaştıktan sonra Lucca bana kapısında beyaz bir tilki resmi olan özel bir oda gösterdi. Zarif oda tüm dairemnden daha büyüktü ve devasa bir yatağı vardı. Tilki iblis, tilki iblisler her ne yapıyorsa onu yapmak için ayrıldığında, Alexis'i üzerimden attım ve yastık denizine atladım. "Tatlı hançerler ve ok uçları, bu yatakta yaşamak istiyorum!"

"Beni yerde bırakma!" Kılıç şakladı. "Ben de yatakta olmak istiyorum!" "Tamam, tamam." Huysuz metal parçasını aldım ve yanımdaki yatağa fırlattım. "Bak şimdi daha iyi oldu. Bu bir ortaklık gibi hissettiriyor."

"Yatak ile yer arasındaki farkı gerçekten hissediyor musun?" Ben sordum.

"Bu daha çok işin prensibi ile ilgili."

"İlginç."

"Her neyse, sizi nasıl anlaşılabilir bir şok ve şaşkınlık içinde bıraktığım yeter. Akşam yemeğinde ne giyeceğiz?"

Sabah üzerime geçirdiğim buruşuk ceket ve pantolona baktım. "Sanırım bu? Yanımıza kıyafet alacak vaktimiz olmadı."

Alexis iç çekti. "İnsan, dolaba bak."

Yataktan kalkmak günahmış gibi geldi ama merakım beni ele geçirdi. Dolabın kapağını açtığımda her renkten ve tarzdan elbisenin özenle asıldığını gördüm. Bir elimi gümüş rengi bir elbisenin pürüzsüz ipek kumaşında gezdirdim ve daha fazla inceledim. "Dur bakalım... Bunların hepsi nasıl benim bedenime göre? Kimsenin geleceğimi önceden bilmesine imkân yok."

"Ruby. Sevgilim. Sihirli bir kılıçla konuşuyorsun. Buraya tilkiye dönüşen ve ağaçları kontrol eden bir adamla geldin. Büyülü bir gardırop seni gerçekten şaşırttı mı? Soru sormayı ne kadar çabuk bırakırsan, o kadar çok eğleniriz."

"Hmm. Bu çok iyi bir nokta." Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Biliyorum, çok zekiyim. Kırmızı olanı dene!"

Kafamdaki bir yığın soruyu görmezden gelerek, seyahat kıyafetlerimi çıkardım ve

altında beyaz bir şal olan ince kırmızı bir elbise. Kıvrımlarımı yeterince güzel sarıyordu ama korse kısmı göğüslerimin tamamını gösterecek kadar alçaktı.

Alexis heyecanla ciyakladı. "İşte bu! Bu küçük numarayı giyersen o tilkinin akşam yemeğini atlayıp seni burada parçalamaktan başka çaresi kalmaz!"

"Bana burada tecavüz etmemesi gerekiyordu. Bir ziyafete gitmemiz ve bir ejderhayı ırzıma geçildiğine ikna etmemiz gerekiyordu." Her ne kadar onun masasında başladığımız şeyi devam ettirmek istesem de yapmam gereken bir iş vardı. Yemekte memelerimin düşmesinden utanırsam Lucca'ya hiç yardımcı olamazdım.

"Bu kabul edilemez. Akşam yemeğinden önce kimsenin ırzına geçilmeyecekse tek yataklı bir odanın ne anlamı var?"

Göz kırptım.

"Burada sadece bir yatak olduğunu fark ettin mi?" "Um."

"...Ruby."

"Dikkatim dağılmıştı ve yorgundum!" Bir zamanlar davetkâr olan yatak üzerimde belirdi. Yerden başka uyuyacak yer yoktu. "Sanırım çok şaşırmamalıyım. Bir haftalığına çiftleşmiş bir çift gibi davranıyoruz." Yine de önsezi duygusu omuzlarıma ağır geliyordu.

"Anlamıyorum... onun evindeyken, onunla yatma fikrine sıcak bakıyor gibiydin."

Söz konusu yatağa tekrar uzanırken yüzüm yastıkla buluştu. "Evet, seks anlamında uyuyorum. Kaçamak yapmakla ilgili bir sorunum yok. Ama birinin yanında uyumak çok daha samimi hissettiriyor, anlıyor musun?"

Kılıç gürültülü bir homurtu çıkardı. "Yeni tanıştığın bir adamın o yanakları alkışlamasına izin vermene bayılıyorum ama o duyguları değil. Saygı duyuyorum."

"Çok kabasın."

"Ama en azından ben pirinç değilim, değil mi? Hehe, kılıç şakaları. Ama ben ciddiylim. Bir kaçamakta yanlış bir şey yok, ama bir ilişki içinde olmanın iyi yanlarını kaçırmıyor musun?"

"Yani, sanırım sarılmak iyi bir şey. Ama sonra randevular bitiyor ve günler birbirine yaklaşıyor. Çok geçmeden ikiniz de oturup birbirinize 'akşam yemeğinde ne istersin? Hayır, akşam yemeği için ne istersin?' diye sorup durursunuz, ta ki biriniz ölene ya da diğerinizi gezgin bir serseriyle aldatana kadar."

"Bu çok özeldi."

"Tek söylediğim, bekar bir kadın olarak bağımsızlığımın tadını çıkarıyor olduğum. Ayrıca, tüm bunlar sadece bir rol zaten."

"Yani pes etmiyorsun?"

"Olmaz," dedim başımı yastıktan kaldırarak. "Söz konusu olan özel bir maden. Zengin bir kaltak olarak gideceğim anlamına geliyorsa, bir hafta hafif rahatsız olmayı kabul ederim."

"Sen ve ben akraba ruhlarız." Alexis iç çekti. "Kırmızı olan senin için fazla göğüslüyse, gümüş olanı dene!"

Gümüş rengi elbise kırmızıya göre daha mütevazıydı ama altında beyaz bir şal yoktu. Alexis içinde döndükten sonra onayını haykırdı ve ben de arkadan bağlamaya başladım. Daha doğrusu ben de denedim. "Lanet gardırobu büyülediler ama elbiseleri büyülemediler mi? Arkasını kendi başıma bağlamam imkânsız!"

"Bana bakma. Yapabileceğim en iyi şey onu senden kesmek."

Çabalarım kapının yumuşak bir şekilde çalınmasıyla kesildi. "Ruby, içeri geliyorum." Lucca odaya girdi ve durakladı. Omuzlarımdan sarkan zarif elbiseye bakarken kehribar rengi gözleri arzu havuzlarına dönüştü. Yanıma yaklaştı ve kıvrımların ellerimden bağcıkları aldı. "Çok güzel

görünüyorsun."

Dudağımı ısırdım, uzun parmakları tenimde yumuşakça hareket ederken meme uçlarımın sertleştiğini hissettim. Kumaşın deliklerden her çekişi duyularımı iğneliyordu, ta ki onun dokunuşu sırtımda her gezindiğinde odaklanabildiğim tek şey duyumsama telaşı olana dek. Lucca yaklaştı ve boynumu öptü. Nefesim kesildi, başımı yana eğdim. İblis ağzını boynumla omzumun birleştiği yerde gezdirirken karnımın alt kısmında ısı birikti. "Çok duyarlı." Tenime karşı mırıldandı.

"Bu yemeği benim için kolaylaştırmayacaksın, değil mi cadaloz? Diğer erkekler bu vücuda imrenirken ben de bitmek bilmeyen konuşmalara katlanmak zorunda kalacağım. Seni erkenden uzaklaştırırsam beni şimdiden affet."

"Bu haftanın bütün amacı beni onların önünde göstermek değil mi?" Nefes nefese sordum.

"Hayır." Sesi zengin ve derindi, mükemmel bir şekilde tınlayan bir çelloyu andırıyordu.

Lucca beni döndürdü

döndü ve dudaklarıma yakıcı bir öpücük kondurdu. Elini enseme gezdirdikten sonra başımı eğerek daha iyi erişmesine izin verdi. Dilimdeki tadı bir afrodisyak gibiydi, damarlarımda hınzırca bir cinsel haz vaadiyle parlıyordu. "Onlara benim olduğunu göstermek için."

"F... Bir haftalığına."

Kekeledim. "Bir hafta

boyunca." Kabul etti.

Büyülenmiş ve muhtaç bir halde, sonunda çekildiğinde uzattığı koluna yapıştım. Yüzüstü düşmemek için dik duracak bir dayanağa ihtiyacım vardı. "Sakin ol, cadaloz. Yapmamız gereken bir gösteri var."

Bölüm 05

Yemek salonuna oturduktan sonra Lucca'nın öpücüğü beni hâlâ sersemletiyordu. Vişne şarabımdan biraz daha yudumladım ve önümdeki kızarmış sülün tabağına odaklanmaya çalıştım. Uzun masanın üzerine her türlü yabani av hayvanı serilmişti. Yaban domuzu, geyik, sülün, firavun faresine benzeyen garip bir şey, hepsi vardı ama şehvetle dolup taşan zihnimin tek yapabildiği yanımda oturan adamı düşünmektir. Daha da kötüsü, Lucca bana tabağındaki lokmaları yediriyor ve ellerini üzerimde tutmak için her bahaneyi kullanıyordu, plan da buydu. Tabii ya. Ama kahretsin, çok azmıştım!

"Şimdi bakma, aşkım. Başka bir talibin daha var."

Dikkatim tabağa yapışmıştı, haklı olup olmadığını kontrol etme zahmetine girmedim. Parmak eklemlerinin kalçamda izlediği yoldan zaten biliyordum. İlk geldiğimizde olduğu gibi, ziyafete katılan iblisler benimle yakından ilgilendiler. Oturmamın üzerinden henüz bir dakika bile geçmemişti ki, sinek dostu bir kurtadam bana tabağından ısırıklar ikram etmeye çalıştı. Kısa bir süre sonra, güve kanatlı ve tüylü antenli bir adam bana bir mürekkep balığı canavarına karşı verdiği mücadelenin hikâyelerini anlatmaya çalıştı. Ne zaman adamlardan biri cesaretini toplayıp yaklaşırsa, Lucca sırtarak ve sahiplenici bir sevgi gösterisiyle onları uzaklaştırıyordu. Kendini kaybetmeyen tek konuklar ejderha lordunun kendisi ve masadaki diğer iki kadındı.

Kadınlardan biri benimle ilgilendi. Ama bakışlarından anladığım kadarıyla bu daha çok yakıcı bir nefretti. Nedenini bilmiyordum. Onun da yanında kendilerine yol açmaya çalışan küçük bir erkek kalabalığı vardı. Lucca peri yüzlü kadına baktı, sonra saçlarımı kulağımın arkasına taradı. "Ona aldırma canım. Nydia ilgiyi paylaşmaya alışık değil."

Elini elime aldım ve parmak eklemlerini öptüm. "Görünüşe göre göğsümle bir bıçağı paylaşmayı tercih ediyor."

"Sanki o büyüleyici göğsüme bir şey olmasına izin verecekmişim gibi."

"Bahse girerim benim bıçağım onunkinden daha büyüktür." Alexis heyecanlandı. Kılıç sandalyemin arkasına asılmıştı ve ziyafetin büyük bölümünde sessiz kalmıştı. Bitmek tükenmek bilmeyen sızlanmaları beni o kadar kırmıştı ki, sorun çıkarmadığı sürece onu getirmeyi kabul ettim. Bunu asla kabul etmeyecektim ama onun varlığı bana bir rahatlık hissi veriyordu. Her türden efsanevi yaratığın bulunduğu görkemli bir kaleye atılmak heyecan verici ama aynı zamanda ürkütücüydü. Ailemin demirci dükkanında dövülmüş güçlü bir kılıç bana kendimi dayandırabileceğim bir şey veriyordu - o hiç susmasa bile.

Masanın başında ejderha lordu ve karısı olduğunu tahmin ettiğim kişi oturuyordu. Her ikisinin de uzun koyu yeşil saçları ve bir dizi büyük boynuzları vardı. Dişi ejderha, kadınsı bir cazibeye sahip, iri yapılı, düzgün vücutlu bir kadındı. Kalabalığa hitap etmek için ayağa kalktığında, ortalama bir erkeğin üzerinde yükseldiğini görebiliyordum.

"Bir dakikanızı alabilir miyim?" diye söze başladı, şarap kadehine vurarak. "Herrick ve ben hepimizin yeni bir Kış Festivali için bize katılmanıza çok sevindik. Daha da önemlisi, Myva'nın terör saltanatının sona ermesinden bu yana ilk Kış Festivali!" Kadehini kalabalığa doğru kaldırdı, onlar da alkışlarla karşılık verdi. Ben de kadehimi kaldırdım. Eğer eski tanrıça kadınlarının çoğunu öldürdüyse, o zaman onun ölümü de kadeh kaldırmayı hak ediyordu.

"Bu gece, bu ziyafeti hepimizi özgürleştirmek için hayatlarını tehlikeye atan cesur

kahramanların onuruna adayalım diyorum!" Kalabalıktan daha fazla tezahürat yükseldi ve dışı ejderha onlara tekrar sakinleşmeleri için bir an verdi. "Ekstra özel bir ikram olarak, Gölge Ejderha ve karısı bu ziyafete

lanetimizi kaldırmaktan sorumlu madde. Bu tarçın, bizi tutsak eden zihin sisini kırmanın anahtar bileşenydi. Şimdi hepinizle bunun tadına bakmak istiyorum." Ellerini çırpı ve küçük kertenkele adamlar telaşla mutfak kapısından dışarı fırladı. Elllerinde tepsiler ve küçük gümüş kaseler vardı ve bunları her konuğun önüne yerleştirmeye başladılar.

"Bunlar ne?" Fısıldadım.

"Koboldlar," diye yanıtladı Lucca. "Onlar herhangi bir küçük yaratığın şekline bürünebilen cinlerdir ve genellikle onları güçlü iblisler için çalışırken ya da ölümlülere oyun oynarken bulabilirsiniz."

Rakun büyüklüğünde kırmızı bir kobold koltuğumun yanında durdu ve gümüş kaselerden birini önüme koydu. Minik yaratık gülümsemeden önce bir an bana baktı, uzun çenesinden küçük dişleri dışarı fırlamıştı. *Çok sevimliydi. Küçük bir hizmetçi timsah gibi.* Dostça sırtışına karşılık verdim ve o da bir sonraki misafire doğru koşarak uzaklaştı. Kaselerin içinde büyük bir porsiyon tarçın ve bir kaşık vardı. Baharatın sülün üzerinde çok iyi bir tat bırakacağını düşünemediğim için küçük bir parça yaban domuzu dilimledim ve tabağıma ekledim.

O sırada çevredeki iblislerin hepsinin bir kaşık tarçın alıp havaya kaldırdığını fark ettim. "Tarçına!" Herrick gürledi.

"Tarçın'a!" diye kükredi kalabalık.

Lucca'nın pudralı hatayı yemesini engellemek için telaşla elimi uzattım. "Bekle!" diye bağırdım. "Herkes dursun. Onu öylece yiyemezsiniz!" Uyarımda çok geç kalmıştım. Sanki zaman yavaşlamış gibi, etrafımdaki herkesin ağzına bir kaşık tarçın atmasını dehşet ve hafif bir eğlence içinde izledim.

Hatayı ilk fark eden ejderha lordunun kendisi oldu.

Herrick öksürükle hırıltı arası bir şey çıkarmadan önce gözleri irileşti. Ağzından tarçın kabarcıkları fişkırdı ve ardından burnundan çıkan alevlerle derhal tutuştu. Alev alev yanan baharat topu ejderhanın sandalyesinden düşmesine ve sertçe yere çarpmasına neden oldu. Konukları onun akıbetini izlerken öksürükleri hâlâ yanık tarçınla aydınlanıyordu.

Gülmemeye çalıştım. Gerçekten denedim ama iradem bir yılan adamın bir eşek ayısının üzerine tükürdüğü baharatla boy ölçüşemezdi. Kahkahalar boğazımdan yanlarım ağrıyana kadar koptu. Lucca, kurtarmayı başardığım tek kişi, akıllıca kaşık dolusunu bıraktı.

"Ejderhanın kıyafetleri yanıyor!" Kılıç kıkırdamaya başlamadan önce bunu duyurdu. Elbette, ev sahibimiz bir noktada alev almıştı ve küçük kertenkele adamlar bir sürahi suyla onu ıslatmak için büyük erkeğin etrafını sardılar.

Lucca başını geriye attı ve güldü. "Bu şimdiye kadar katıldığım en güzel ziyafet."

Masanın karşısındaki Nydia kıpkırmızı kesildi ve yumruğunu bana doğru salladı. "Seni aptal insan! Bu tozun zehirli olduğu konusunda bizi neden uyarmadın?"

Yüzümdeki bir damla yaşı sildim ve cevap verebilecek kadar kendimi toparlamaya çalıştım. "Zehirli değil. Sadece kaşık kaşık yiyemezsin. Seni uyarmaya çalıştım."

"O zaman neden hırıltılı solumayan tek kişi Lucca?" Oflayıp pufladı. "Tek bildiğimiz, bizi kandırmaya çalışan başka bir cadı olabileceğin!"

Lucca kadına ters ters baktı. "Bu eşime yöneltilen çok ağır bir suçlama. Kendi iyiliğiniz için, umarım bunu destekleyecek kanıtınız vardır."

"Elini tuttuğum için öksürmüyor. Tarçını ben getirmedim hanımefendi. Nasıl yeneceğini bilmediğinizi nereden bilebilirdim ki?" Sandalyemden kalktım ve domuz etinin üzerine biraz daha baharat serpmeye gösterisi yaptıktan sonra büyük bir ısırık aldım. "Gördün mü? Öksürmek yok, ateş topları yok."

Kızarmış Herrick'in yüzünden yağlı yaşlar yuvarlandı. Ejderha lordu bir hırıltı daha çıkardı ve masanın üzerine yığıldı. Hırıltısı kısa sürede yerini gürültülü kahkahalara bıraktı ve vücudu sarsıldı.

histerisinin gücü. Karısı da aynı nöbete yenik düştü. Kıkırdamalar arasında yüksek sesle homurdandı ve daha da yüksek sesle homurdamak için elini yüzüne götürdü.

Bir anda oda kahkahalarla doldu ve yemek kaldığı yerden devam etti. Nydia bana nefret dolu bakışlar atmaya devam etti ama onu görmezden gelmek için elimden geleni yaptım. Sadece ona bakarak ne tür bir iblis olduğunu söylemek zordu, ama o anda paramı bahse koymam gerekirse, hala kıcımlı tekmeleyebilecek biri olduğunu varsaydım.

"Lucca," diye seslendi ejderha dişi. Kadehinden bir yudum aldı ve sandalyesine geri oturdu. "Beni misafirinle ne zaman tanıştıracaksın? Başka bir kadınla birlikte olma zevkine pek sık erişemiyorum."

Nydia'nın çatalı tabağındaki ete bir bıçak darbesi indirirken şingırdadı ama öfkeli kadın başını eğdi.

Tilki iblis rahat bir sırtısla elimi tuttu. "Nerede benim terbiyem? Leydi Camila, bu Goldcrest şehrinden Ruby. Ruby, bu Leydi Camila."

Başımı eğdim. "Benim için bir onurdur hanımefendi."

Camila yüzünün önünde bir el salladı. "Formalitelere gerek yok canım. Bize katıldığını görmek beni çok heyecanlandırdı. Daha önce bir insanın Geyik Avı'na katıldığını hiç görmemiştim! Bu yüzden mi kılıcını getirdin? Bu adamların kolayca kazanmasına izin veremeyiz, değil mi?" Omuzlarını salladı ve kocasını dürttü.

"Oh, geyik mi avlıyoruz?" Ben sordum.

Lucca boğazını temizledi ve elimi okşadı. "Bu yıl ava katılmayı planlamamıştık. Ruby ve ben zaten birlikteyiz, o yüzden bunun bir anlamı olduğunu düşünmedim."

"Biz mi?" Bir ork konuştu. "Katılmayı planladık mı yoksa ona söylemedin mi? Sorun ne tilki? Küçük bir rekabetten korktun mu?"

"Birlikte olmanız eğlenceye katılamayacağınız anlamına gelmez!" Camila ofladı. "Herrick ve ben her yıl katılıyoruz ve en az iki yüz otuz beş yıldır evliyiz."

Yanan sıcak metal pulları, ejderhalar ne kadar yaşar?

"Bırak da oyunlara katılsın seni kıskanç piç!" Başka bir adam bağırdı.

Tabağımdaki yemekle oynadım, konuşup konuşmamakta kararsızdım. "Oyunları severim. Doe Hunt nasıl oynanır?"

Lucca dirseğini masaya dayadı ve gözlerini ovuşturdu. "Güven bana aşkım, bu oynamak isteyeceğin bir oyun değil."

Masanın başındaki Camila heyecanla ellerini birbirine vurdu. "Susun! İsterse o karar verebilir. Şimdi beni dinle Ruby, festivalin son günü biz kadınlar dağa doğru yola çıkıyoruz. Bir saat kadar ilerledikten sonra erkekler bizi avlamak için yola koyulur!"

Omurgamdan aşağı bir ürperti indi ve ellerim terlemeye başladı.

"Sonra, onlar yetiştiğinde, erkekler biz hanımlara kimin meydan okuyacağını görmek için dövüşecekler." Dişi ejderhanın yüzü adeta parlıyordu. "Eğer sizi savaşta yenerlerse, geceyi birlikte geçireceksiniz! Güçlü bir eş bulmak için çok romantik bir yol, sence de öyle değil mi?"

Masa sessizleşti. Etrafıma bakındığımda erkeklerin çoğunun cevabımı merakla beklediğini gördüm. Cevabım kesinlikle hayırdı. "Ben... Ben bu oyunu oynamak istediğimi sanmıyorum. Çok iyi bir dövüşçü değilim, bu yüzden bana meydan okumanın eğlenceli olacağından şüpheliyim."

Daha önce tanıştığım aşırı dost canlısı kurt adam güldü ve Alexis'i işaret etti. "Utanma! Yanında bir kılıç var. İstersen iyi bir dövüş çıkarabileceğine eminim."

"Ben bir demirciyim," dedim omuz silkerek. "Kılıç aslında ürün yerleştirme." Alexis arkamdan kıs kıs güldü ama onu duymazdan geldim.

Lucca elimi tuttu ve rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "İstemiyorsan katılmak zorunda değilsin."

Nydia alay etti ve kollarını kavuşturdu. "O zaman bırak evine kaçsın. Küçük insan muhtemelen Geyik Avı'nın barbarlar için olduğunu sanıyor."

Elimi sıkıca kavradı. Lucca kadına sert bir bakış fırlattı ve kadın oturduğu yerde rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Belki de Nydia haklıdır." Camila iç çekti. Bir yumruğunu çenesine götürdü ve mırıldandı. "Belki de oyunumuz insanlar için biraz fazla tehlikeli. Eğer tekrar onların arasında yaşayacaksak, oyunu daha kapsayıcı olacak şekilde değiştirmeyi düşünmeliyiz." Bana döndü ve gülümsedi. "İnsanların yaptığı kış aktiviteleri var mı?"

Ensemi ovuşturdum ve bir an düşündüm. "Genelde şehri çobanpüskülü dallarıyla donatırız. Altında öpüşmek için ökseotu asarız ve kurabiye pişiririz-"

"İşte bu kadar!" Camila bağırdı. "Ne, kurabiyeler mi?" Ben sordum.

"Hayır, hayır. Altında öpüşmek için ökseotu astığını söylemiştin, değil mi? Peki ya seni kendi ökseotunla gönderirsek ve onu senden alan kazanırsa! İstemiyorsanız kavga etmek zorunda kalmazsınız, sizi ilk yakalayana ökseotunu verirsiniz."

"Tilkiyi duydun mu? Kışını tekmelemeyi bitirdiğimde, onun ökseotu da benimki kadar iyi olacak." Ork alay etti.

Lucca kadehini çevirdi ve ona bakmayı reddetti. "Ateşli ve sarhoş olsam da sana karşı asla dövüş kaybetmem Matuk. Kendine bir iyilik yap ve şimdi pes et."

Dişi ejderha heyecanla el çırttı, sesi neşeyle köpürüyordu. "Bu çok heyecan verici! Bir insanla ilk avımız. Buna Mistlefoe diyebiliriz! Lütfen katılacağını söyle Ruby!"

"Sanırım bu kulağa hoş geliyor." Camila bağırdı ve geçmiş avlar hakkında sohbet etmeye başladı. Çoğunun bir parçası olmak korkunç görünüyordu ama iblis kadınların daha sert şeylerle yapıldığını tahmin ediyordum.

Uzun bir süre sonra ilk cesur konuk kalkıp gitti ve biz sosyal korkaklara da gitmemiz için bir fırsat verdi. Lucca ayağa kalkarak bana kolunu uzattı, ben de onu tuttum ve çıkarken ev sahiplerimize kibarca el salladım. "Sakıncası yoksa size kalenin başka bir bölümünü göstermek istiyorum."

"Başka kimse bana kaşıkla sülün yedirmeye çalışmadığı sürece."

Dudaklarının kenarında bir sırıtiş belirdi ve başını salladı. "Aklımdaki yer biraz daha özel bir yer, ya da en azından öyle olmalı. Gölgede ne tür bir alçak Kraken'in saklandığını, üzerinize çullanmaya ve sizi her türlü dehşetle beslemeye hazır olduğunu asla bilemezsiniz."

"Az önce zihnime yerleştirdiğin resim..." Ben çizdim.

İblisim bir kolunu tembelce belime doladı ve bizi uzun bir koridora götürdü. Dokunuşuna doğru eğildim ve erkeksi kokusunu içime çektim. Çam ağaçları ve ay ışığı gibi kokuyordu... ve başka bir şey daha vardı... yıldızbakıcısı zambaklarına benzer baş döndürücü, yatıştırıcı bir esans. Bu güzel beyaz ve pembe çiçek ona çok yakışıyordu. İkisi de vahşi ama zarif bir tavır sergiliyordu ve insan ister istemez onların içinde kayboluyordu.

Lucca kemerli bir kapının önünde durduğunda gezintimiz sona erdi. Kapıyı açıp beni içeri aldığı anda dışarıdan buharlar yükseliyordu. "Tatlı altın cevherleri, bu bir kaplıca!" Dedim. Buhar görüşümden silinerek dağın yamacında saklı hazineyi ortaya çıkardı. Ay ışığıyla aydınlanmış su havuzları, mavi-yeşil yosunlarla ayrılmış açık alan boyunca dağılmıştı. Merkezde, bir uçurumun kenarından çıkan bir şelaleye bağlı büyük bir havuz vardı. Kale duvarlarına en yakın kaynaklar,

altın kemerler üzerine gerilmiş beyaz perdelerle korunuyordu.

Birdenbire gün boyunca biriktirdiğim ter ve kirin fazlasıyla farkında olduğumu hissettim. Sıcak bir banyo kulağa mutlak bir mutluluk gibi geliyordu. Ya da özel olsaydı öyle olurdu. Diğer konuklar da Lucca'nın düşüncelerini paylaşıyor ve mutlu bir şekilde rahatlıyor olmalıydılar... ve çıplaklardı. Çıplaklık şeytanlar için büyük bir sorun teşkil etmiyor olmalıydı, çünkü biz içeri girdiğimizde banyo yapanların hiçbiri örtünme ihtiyacı hissetmemişti. Erkeklerin çoğu ana banyoya yayılmışken, daha büyük, daha canavara benzeyen iblisler ayrı ayrı havuzlara giriyordu. Bir lamia, uzun yılan gövdesini daha büyük bir kaynağın kaya kaplaması boyunca uzatmış, yarı yarıya davetkâr suya dalmıştı.

Lucca'yı duvar boyunca uzanan korunaklı pınarlardan birine kadar takip ettim. Açık havada yıkanmamı beklemediği için rahat bir nefes aldım. Çadırılı odada sadece bir taş bank ve küçük bir kaynak vardı. Açık turuncu çiçekler koyu renkli sarmaşıklarıyla kalenin duvarına tırmanıyor, odaya renk katıyordu. "Burada bekle, Vixen. Birazdan birkaç havluyla döneceğim."

"Acele etme. Beni bu banyodan sürükleyerek çıkarman gerekecek." Alexis'i yere bırakmadan önce söyledim. "Beni kışkırtma, kadın." Lucca perdenin arkasında kayboldu ve ben yalnız kaldım.

Çabucak elbisemi çıkardım ve kendimi suyun sarhoş edici sıcaklığına bıraktım. "Oh, tanrılar bu çok güzel." İçimi çektim. Savaşlar banyolarla çözülebilirdi. Bundan emindim. Başımı taş duvara yaslayarak suyun içine daha da gömüldüm ve gözlerimi dinlendirdim.

Kapının yanındaki ayak sesleri bu dinlenmeyi kısa kesti. "Döndün mü Lucca?"

Figürün silueti perdeyi geri çekti ve içeri girdi. "Yine tahmin et seni küçük sıçan." "Harika, bu kaltağın burada ne işi var?" Alexis arkamdaki yerden sordu.

Nydia'nın küçük yüzü kaşlarını çattı. Bal rengi saçlarını geriye savurdu ve yaklaştı. "Az önce bana ne dedin sen, insan?"

Bölüm 06

"Ben bir şey söylemedim-"

"Sana." Alexis benim yerime bitirdi. "Bu dünyadaki önemsizliğini kavramaktan aciz, bencil, küçük bir veletle konuşarak zamanımı harcamak isteseydim bir kedi alırdım."

Bu lanet kılıç beni öldürmeye çalışıyor!

"Ne yapıyorsun sen?" Alexis'e tısladım.

"Burada mı?" Benim için tekrar bitirdi.

Nydia'nın elleri pençelere dönüşürken korku kemiklerime kadar sızdı. Odadaki buhar yüzümü gizliyor olmalıydı ki Alexis'in benim adıma konuştuğunu düşündü. "Sana Lucca'dan uzak durmanı söylemek için buradayım, seni çirkin küçük pislik!"

"Neden onu 'lütfen tanrılar, biri babamın hiç göstermediği ilgiyi göstereyim' haremine geri katabilesin diye?"

"Oha!" İnanamayarak bağırdım. Kılıcın tam anlamıyla etrafındaki insanları kışkırtmak için yapıldığını biliyordum ama lanet olsun. Kalbini kesti ve daha kınından bile çıkmamıştı.

"Vay, vay ve yuh. Bu kaynayan güvensizlik yığını neden hâlâ benim lanet banyomda?" Kılıç karşılık verdi.

Nydia derimi canlı canlı yüzmeye hazır görünüyordu. Öne doğru eğildi ve boğazından bir hırıltı koptu. Giydiği sade beyaz elbise arkadan yırtıldı ve bal rengi kürkü ortaya çıktı. Bir anda minyon kadın yok oldu ve yerine sinirli görünümlü bir yaban kedisi dikildi. "Etini kemiklerinden ayıracağım-"

"Ve ne kadar psikopat olduğunu görsün diye Lucca'ya mı vereyim? Hadi durma, uyluk kemiğimi kalp şeklinde bir bileziğe dönüştür ve hediye olarak yastığının üzerine koy, seni umutsuz sapık. Erkekler buna bayılır."

Kurt kedinin gözleri büyüdü. Küçük bir nefes aldıktan sonra pençelerini indirdi ama yine de dişlerini gösterdi. "Seni öldürmeme bile gerek yok! Sadece seni uyarmak için buradayım. Adamlarımdan uzak dur. Bu dağdaki her erkek bana aittir."

"Tatlım, verdiğin tek şey çaresizlik. Anladık, sen altın kızdın. Bazıları bir dönem bile diyebilir ama o dönem sona erdi."

"Seni parçalamam için bana yalvarıyorsun!" Nydia kükredi. Teslim olmak için ellerimi havaya kaldırdım.

"Hayır, yapmayacağım!"

"Sana yalvardığım tek şey konuşmaya devam etmen, böylece sırf sana acı çektirmek için *erkeğinin beni* hamile bırakmasına izin vermek için bir nedenim olacak. Hiç inadına yaşayan, nefes alan bir canlıyı dünyaya getiren bir insan gördün mü? Çünkü görmek üzeresin."

Nydia'nınki ve ağzım açık kaldı. Nefes almadan önce bir süre gözleri fal taşı gibi açıldı. "Her neyse. Lucca'nın ne kadar çabuk aklının başına gelip seni bırakacağını göreceğiz!" Bunu söyledikten sonra arkasını döndü ve sinsice odadan çıktı.

"Düğünde görüşürüz hayatım!" Alexis uzaklaşan yaban kedisini öpme sesleri çıkardı. Nydia gözden kaybolduğunda sesi alçaldı, sözlerinden kızgınlık damlıyordu. "Ruby, takım için bir tane almam ve o tilkiyle gerçekten evlenmem gerekecek."

"Neyin var senin?"

"Pek çok şey var. Ama şu anda önemli olan Lucca'nın ona geri dönmesine asla izin vermememiz. Gururum buna izin vermez. Onun dikkatini dağıtacak bir vücudum yok, bu yüzden o memeleri yukarı itmek zorunda kalacaksın.

ve ona neyle çalıştığımızı gösterelim."

"Sen imkansızsın. Bir daha böyle bir kavgaya kalkışırsan seni paslanman için karın içine atarım." "Beni özlersin." Homurdandı.

İnleyerek banyoya geri döndüm. "Seni görmezden geliyorum." Nydia'nın şansını tekrar deneme ihtimali yüksekti. Kolay pes edecek bir tipe benzemiyordu. Çılgın eski kız arkadaşlara gelince, bu seferkinin tam bir baş belası olduğu kesindi.

Suyun hafif dalgaları kaslarımdaki gerginliği hafifletti. Onların yumuşak ritmine odaklandım ve Lucca ile Nydia'nın birlikte olduğu düşüncelerini aklımdan uzaklaştırmaya çalıştım. Bu görüntü ağızda kötü bir tat bıraktı - ama kendime bunun önemli olmadığını söylemeye çalıştım. *Sadece bir haftalığına buradayım. O adamın vaktini kiminle geçirdiğini düşünmek için hiçbir nedenim yok. Yapmam gereken tek şey arkama yaslanıp söz verdiği gibi şımartılmanın tadını çıkarmak ve bir wearcat'in beni uykumda bıçaklamadığından emin olmak.*

Söz konusu adam sonunda havlu ve daha fazla şarap taşıyarak yeniden ortaya çıktı. "Bana bir maden, kabarık havlular ve içki mi teklif ediyorsun? Lucca, senin benim hayal gücümün bir ürünü olduğunu düşünmeye başlıyorum."

Sırıttı ve yükünü banyonun yanına bıraktı. "Bu senin rüyanda göreceğini söyleme şeklin mi? Ben mi?"

"Sanırım bu gece öğreneceğiz, değil mi?" Alay ettim. Boynundaki beyaz eşarp seğirdi, sonra belinin arkasında sallanmak üzere üzerinden düştü.

Bu onun kuyruğu!

"Hmm," diye mırıldandı. "Bu bir meydan okumaya çok benziyor." Lucca yavaş ve kasıtlı hareketlerle pantolonunun bağlarını çözdü ve o büyük kuyruk keşfi zihnimden silindi. Ellerinin çalışmasını izlerken nefes almak birden zorlaştı. Kemerinin tabaklanmış derisini fırlatıp atarak, rahatsız edici giysinin kalçalarında daha aşağıya sarkmasına izin verdi. Kemerin yokluğu sarı teninin kışkırtıcı ipuçlarını açığa çıkarıyordu.

Başparmağı giysinin kenarıyla oynadı, bel bandının üzerinden geçti. Yutkundum ve suyun içindeki yerimde kıpırdandım. Kukumda donuk bir zonklama vardı ve düşüncelerimin her parçası başparmağının pantolonunun beline dalmasıyla esir alınmıştı. Pantolonunu bir nefes kadar aşağı çekti. Elini tamamen çekmeden önce kalça kemiğinin kıvrımını okşaması yeterliydi.

Çaresizliğimi ele vermekle tehdit eden iniltiyi irade gücümle bastırdım. Bu adamı bir gündür tanıyordum ama daha önce hiçbir şeyin tadına bakmayı kalçasının kıvrımını istediğim kadar çok istememiştim. Sıcak, koyu tenine dokunmak, giysilerini yırtıp atmak ve dilimi göğsünün sert düzlemleri boyunca sürüklemek istiyordum. Bu kadar kısa bir süre sonra hissetmek istemediğim endişe verici karasevdayı doyurana kadar onu tatmak istiyordum.

Mantıklı yanıma geri adım atıp kendimi toparlamak istiyordu. Onun içinde kaybolmadan, ona olan bitmek bilmez arzumla başa çıkmak için en iyi eylem planını bulmak. Ama sonra kehribar rengi erimiş gözleri beni yakaladı ve biliyordum: Çoktan gitmiştim.

Sudan çıkıp havuzun kenarına doğru ilerledim ve Lucca'nın önünde durdum. Orada, kenarda, onun hafif kokusunu seçebiliyordum. Sarhoş edici ve erkek kokusu, banyoda dolaşan sabun ve tütsü kokusunun hemen üzerinde yükseliyordu. Bedenimin ihtiyacına boyun eğerek parmak uçlarımı onun çıplak teninde gezdirdim. "Bana katılmayacak mısınız?"

"Vixen," diye gürledi. "Yaparsam olacakları istediğinden emin misin?"

O kadar yakındı ki. O kadar yakındı ki kendimi öne doğru eğilmiş ve dilimi kalçasında gezdirirken buldum. *Lanet olsun. Mutluluk.*

"İstiyorum."

İblisim boğuk bir çığlık attı, sonra aceleyle giysilerinin geri kalanını çıkardı. "Özür dilerim," diye hırıldayarak suya doğru koştu. Ağzı benimkinin üzerine kenetlendi ve beni öpmeye başladı sanki kalplerimiz

Eğer yapmazsa duracaktı. Onun dokunuşuyla inledim ve o da bu avantajı kullanarak ağzıma girdi. Elleri beni kendisine doğru çekerken dilinin ucu benimkiyle dans etti.

Evet, tanrılar, bana o kadar mükemmel uyuyor ki.

"Seninle zaman geçirmek istedim." Dudağımı ısırarak fısıldadı. Ağzının boğazımın kırılğan kemeri boyunca ilerlediğini hissettiğimde vücuduma bir sıcaklık yayıldı. "Her sabah dilimi amında hissederek uyanmanı istiyordum... ta ki sana sahip olmadan önce beni gördüğünde ıslanana kadar." Sert boyu kalçama bastırdı ve kalçalarım sarsıldı. "Ama sana bu şekilde nasıl karşı koyabilirim ki? Söyle bana cadaloz, ben de durayım. Eğer söylemezsen bu banyoda herkesin çılgınlıklarını duyabileceği bir yerde bacaklarını ayırırım. Lanet olsun, Vixen. Duymalarını istiyorum, bu lanet dağdaki her erkeğin kimin sikine boşaldığını bilmesini istiyorum."

"Bütün mesele bu değil mi?"

Boynuma doğru kıkırdadı. "Sanırım seni seviyor olabilirim." Bir elini kalçamın altına soktu ve ben ona sarılana kadar kıcımlı kaldırdı. Beni pürüzsüz bir kayanın üzerine yatırmadan önce bizi suyun daha sığ bir ucuna götürdü. "Burada kal." Mırıldandı. "Hareket etme."

Dudaklarının altında karnım titredi ve başımla küçük bir onay işareti yaptım. Lucca getirdiği şarabı almak için geri çekildi ve aynı hızla geri döndü. Odadaki sis görüşümü engellemişti ama tilki iblisin böyle bir sorunu olmadığı hissine kapıldım - gözleri sisin içinde altın renginde parlıyordu. Vücudumda geziniyor, sanki bana dokunan kendi elleriymiş gibi her kıvrımın ve eğimin haritasını çıkarıyor gibiydiler. Beyaz bir diş parıltısı gördüm ve bir patlama sesi duydum, sonra bir kadeh şarap doldurdu ve şişeyle birlikte yanıma koydu.

"Sadece bir bardak mı?" Ben sordum.

"Daha iyi bir şey buldum." Kendini bacaklarımın arasına bıraktı ve dizimin hâlâ suyun üzerinde kalan kısmını öptü. Boğazım kurudu ve dilini uyluğumun iç kısmında gezdirmek için başını suyun altına indirdi.

"Lucca bekle!"

İblis araştırmasına ara vererek başını kaldırdı ve bana baktı. Her ne sebeple olursa olsun, bacaklarımın arasındaki o güzel yarattığı görmek beni kendimden utandırdı. Zaten bir kez bana oral seks yapmıştı ve ben henüz karşılık vermemiştim. Çıktığım erkeklerin çoğunun oraya inmesini sağlamak yeterince zordu.

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Ben yeterince hazırım. Ya da, neden sana bir sıra vermiyorum?" Doğrulamaya çalıştım ama beni sıkıca tuttu.

Başını eğdi ve kaşları çatıldı. "Vixen... sana böyle düşünmeyi kim öğretti?" parmağını kalçamda gezdirerek beni ürpertti. "Dağın dibindeki insan adamlar mı? Önlerindeki hediye, senin sulu küçük amcığına nasıl davranacaklarını anlamamış olmalılar." İçini çekti ve hayal kırıklığına uğramış gibi başını salladı. "Üzülme aşkım. Artık sana sahibim."

Amımın yarıklarında gezinirken sırtım kamburlaştı. "Lucca, ben sadece-"

"Ben seni yerken sen arkana yaslanıp şarabını içeceksin. Bütün gün seni şeftali gibi tatmak için bekledim. Saatlerce o lanet ziyafeti düşündüm, tatlıma ulaşamayacağımı bile bile. Baharın ilk meyvesi gibi tadını çıkaracağım ve ne kadar sabırlı bir adam olduğumu göreceksin."

Bardağı yüzüme götürdüğümde sallandı. Bir yudum alabilecek kadar kendimi sabitlemem biraz zaman aldı ama aldım. Tatlı sıvıyı onun isteği üzerine yuttum.

İblisin dudaklarına yavaşça bir sırtış yayıldı. "Bu daha iyi," diye mırıldandı başı bir kez daha suyun altına kaymadan önce. Dili, klitorisimin üzerinde gezinmeden önce ağrıyan kıvrımlarımdan yukarı kaydı. Ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olan sert bir baskıyla küçük tomurcuğu daire içine aldı.

Kirpiklerim titreyerek kapandı. "Aman Tanrım." Bir dakika boyunca benimle oynadı, o hınzır dili göbeğimin dibinde gezindi. Dilinin ucunu içeri ittikten sonra tekrar dışarı çekerek uzun bir yalama daha yaptı. İnleyerek bacaklarımı omuzlarına doladım ve sessizce daha ileri gitmesini diledim. Bana karşı gülümsediğini hissettim ve elleri kığımın etrafında kıvrıldı, sonra tutup dilini amımın içine soktu.

Ben ona karşı sarsılırken şarap bardaktan taşıtı. "Oh," diye nefes aldım. "Siktir!" Bacaklarım onun etrafında sarsılmadan önce bardağı yere bırakacak kadar aklım kalmıştı. Klitorisime sert bir fiske vurdu ve neredeyse çözüliyordum. Elimi ağzımın üzerine koyarak gırtlaktan gelen bir iniltiyi bastırdım.

Su, kalçalarımın çılgınca sarsılmasıyla aynı anda taş duvara çarpıyordu. Bu ses, dudaklarımdan dökülen nefes nefese pantolonlar ve küçük yalvarışlarla birleşti. Lucca parmaklarını içimde kaydırды, hemen o tatlı noktanın yerini hatırladı. Suyun şaklaması parmaklarının itişiyi aynı zamana denk geliyordu ve ben bir mantra gibi bu sese kilitlenmişim. Her tokadı, o noktaya tam... *doğru* vurduğu için zevk şoku izledi. Parmakları zonklayan amımı ovmaya devam ederken, dilini uzun yalamalar ve fiskelerle değiştirdi. Dudakları ve diliyle beni beceriyor, tadıma bakıyor, açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi ziyafet çekiyordu.

Bağırıp diğer konukları uyarmamak için parmak eklemimi ısırđım. İşe yaradı... bir an için. Ama sonra klitorisimi ağzına aldı ve sertçe emdi.

Vücudum kasıldı. Gözlerimin önünden elektrik çarpan beyaz bir zevk geçti. Dalgaların sesini bir feryatla inleme arası bir şey kesti ve topuklarımı iblisin sırtına gömdüm. İlk zevk dalgası vurduktan sonra, kalçalarımı çaresizce onun ağzına doğru sarsarken Lucca'nın adını bir dua gibi tekrar tekrar söyledim. O hızını artırdıkça spazm geçiren midemde kelebekler dans ediyor, orgazmım sonsuza dek sürecekmış gibi görüldüğünde gözlerim yaşıyordu.

Sonunda hava almak için kalktı ve beni serbest bıraktı. Beni kendisine doğru çekerken serbest bırakılmamın artçı dalgaları beni titretti. Nefes nefese kalırken dudakları köprücük kemiğimin üzerinde gezindi. "Nasıl bu kadar tatlı olabiliyorsun, Vixen?"

"Sadece... sadece şanslıydım sanırım."

Ağzı bir gülümsemeyle yukarı doğru seğırdi. Beyaz saçlarından akan su, saçlarını yüzüne yapıştırıyor ve keskin yüz hatlarını çerçeveliyordu. Özel odamızın loş ışığında onun nasıl bir canavar olduğunu gördüm. Başlangıçta iblislerin şehre geri döneceğinden korktuğumuz türden değildi. Bu çok daha kötüydü. Lucca şeytanın vücut bulmuş haliydi. Güzel, vahşi, yozlaşmış. Gecenin köründe kadınları bir daha asla görmemek üzere alıp götüren bir yaratıktı bu - çünkü asla gitmeyi kabul etmezlerdi.

Yüzündeki sırıtış neredeyse uğursuz bir şeye dönüşmeden önce arkamdan baktı. Beni aniden kaldırdığında şaşkınlıkla nefes nefese kaldım. Sudan çıkıp bankın ucuna otururken kollarımı hızla omuzlarına doladım. Beni kucağına oturttu, kalın siki karnımın alt kısmına doğru kayıyordu. Sonra dudaklarını kulağımın kıvrımına bastırdı ve fısıldadı. "Benim karşı konulmaz küçük cadalom. Şu çektiğin kalabalığa bak."

"Kalabalık mı?" Tembel tembel etrafa bakındım, zihnim hâlâ salıverilmenin etkisiyle bulanıktı. Perdenin arkasındaki hareket nihayet gözüme çarptı. Fark ettiğim ilk figür iri yarı bir adamdı, muhtemelen bir orktu. Kamburunu çıkarmış, elleri kasıklarında kaplıcaya doğru koşuyordu. Ana banyo şüpheli bir şekilde boştu, ancak bizimkine en yakın olan her havuzda aniden ilk girdiğimizde gördüğümünden çok daha fazla misafir vardı. *Bizi izliyorlardı*. Yanımızdaki çadırdan gelen müstehcen seslere bakılırsa, bazıları izlemekten biraz daha fazlasını yapıyordu.

Lucca'nın pozisyon değiştirmesinin nedeni kafamda canlandı. Kığım kucağına iyice

yerleşmiş ve kollarım boynuna dolanmışken, silüetimiz epey bir ima yaratmış olmalıydı. Benim

İblis onlara bir gösteri yapmak istedi. Bu fikir ruhumda yeni ve güçlendirici bir heyecana yol açtı. *Neden yapmayalım ki? Burada olmamın sebebi buydu.* "Öp beni," diye talep ettim.

İnledi ve ağzımı kendi ağzıyla kapattı, ben ona açılana kadar alt dudağımı ısırđı. Dilini benimkinin üzerinde gezdirerek beni bir kez daha ihtiyaçtan çılgına çevirdi. Beni yukarı kaldırırken meme uçlarım göğsüne lezzetli bir şekilde sürtündü. Lucca'nın parmakları kıcıma saplandı ve sikinin göbeğime bastırđığını hissettiğimde nefesim kesildi. "Evet." İnledim. Bu bana tabu gibi gelmeliydi, belki de öyleydi. Ama perdenin arkasındaki adamların beni ilk kez iblisim tarafından alınırken görmek üzere oldukları gerçeğı kendimi arzulu ve seksi hissettirdi. Demirci dükkânını işleten bir kızken bunu hissetmek çok zordu. Ama burada bu konuda endişelenmeme gerek yoktu. Burada kollarım çok kaslı değildi, burada açık sözlü yapım çok itici değildi. Hayır, burada eşini isteyen bir baştan çıkarıcıyđım.

Ve Lucca... Lucca *sarhoş* ediciydi. Dilini göğüslerimde gezdirdi ve içime girmeye başladı. Ona uyum sağlamak için gerilirken nefesim muhtaç bir iniltiyle çıktı, içimde santim santim ilerlerken omuzlarını ve saçlarını okşayıp sevdim. Aletin hafif yukarı doğru kıvrımı onu tam da arzuladığım tatlı noktaya doğru itti. *Elbette onun da benim için mükemmel bir aleti olacaktı. Bu hiç adil değildi.*

"Evet, benim tatlı Ruby'm. Her şeyimi al, yapabileceğini biliyorum." Kalçalarını yukarı kaldırmadan önce göğsümü okşadı ve beni tamamen sikinin üzerine oturttu. Tekrar ve tekrar iterken ona sarıldım, tatlı noktama karşı itişlerini eşleştirmek için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım.

"Lucca," diye nefes nefese kaldım. "Daha fazla. Siktir, lütfen, daha fazlasına ihtiyacım var!"

"Evet," diye tısladı omzuma doğru. Tırnakları kıcımın etine battı ve beni sertçe yere bastırđı. "Nasıl istersen, Vixen." Sürtünmenin bana verdiğı yoğun zevk karşısında gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oldu. Tırnaklarım sırtına sürtündü ve o da haykırdı. Ben de tekrar yaptım ve daha da çılgınca bir hız kazandım. Lucca ele geçirilmiş bir erkek gibi içime girdi, çarşafların beyazlığı sonsuz kır çiçekleri tarlasında kaybolana kadar buhara yeşil sis girdapları karıştı.

O anda içinde bir şeyler kopmuş gibiydi. Alan etrafımda dönerken bir çığlık attım. Nefesimi toparlayamadan sırtüstü yatmış, çaresizce Lucca'nın altında sıkışmıştım. Kır çiçeklerinden çıkan sarmaşıklar ellerimi başımın üzerinde bağlarken, kıcımın altında yosun kaplı yumuşak bir kütük oluştu ve beni daha yükseğe kaldırdı, sarmaşıklar kalçalarımı sardı ve göğsüme doğru kaldırdı, tilki iblisi daha derine inerken beni ona açık bıraktı.

Daha önce karda ölmek üzere olduğumu düşündüysem, o zaman onunla kaçmış olmalıyđım. Başımı arkaya attım ve karmakarışık iniltiyle haykırdım, onun altında eğilip büküldüm.

"Sen benimsin," diye homurdandı Lucca, tekrar içine gömülerek. Her hamlesinde bu kelimeyi tekrarlarırken eli saçlarıma gömölüyordu. "Benim, benim, benim."

Aramıza baktığımda bir çeşit gülün klitorisime doğru ilerlediğini gördüm. İnanılmaz derecede yumuşak gül yaprakları yumuşak tomurcuğun etrafını sarmıştı ve-

"OH, YÜCE TANRILAR." Bayılmış olabilirdim, ölmüş de olabilirdim. Dürüst olmak gerekirse, emin değildim. Ama sarmaşıklar beni onun için yerinde tutmasaydı, yerden havalanma ihtimalim çok yüksekti. Onun açısından mükemmel bir planlama.

Lucca homurdanarak hızını sürdürdü ve o tehlikeli gül klitorisimi çalıştırmaya devam etti. Sikinin nabzının atmaya başladığını hissettim ve o lanet gül, beni rekor sürede uçurumun kenarına gönderen titreşimli bir his gönderdi. Duvarlarım onun etrafında kenetlenirken Lucca'nın vücudu ele geçirildi ve serbest bırakılmasını titredi. Yere yığılmadan önce sikini içimin derinliklerine gömdü. Yan yatıp beni sıkıca kendisine yaslarırken sarmaşıklar ve kütük geri çekildi.

Bir süre orada öylece yattık. Kemiksiz, nefes nefese ve önemli şeyleri hatırlamaya çalışarak

isimler ve bulunduğumuz yer gibi. Sonunda, çiçekler bir kez daha yapraklara ve taşa dönüştü.

"Kazandım mı peki?" Lucca sordu.

"Neyi kazanmak?"

"Beni hayal edecek misin?"

Kolumu gözlerimin üzerine attım, utanamayacak kadar yorgundum. "Tatlım, artık hayal kurabilir miyim bilmiyorum. Ben kırık bir kadınıam."

Nefes nefese bir kahkaha attı ve beni kendine çekti.

"Adımı bile bilmiyorum. Hiçbir şey bilmiyorum. Sadece biraz kestirmem gerektiğini biliyorum. Kazanırsan kazan. Umurumda değil."

"Oh, niyetim var, Ruby."

Bölüm 07

Takip eden birkaç gün iyi yemek, iyi arkadaşlık ve genel penis büyücülüğünün hoş bir kasırgasıydı. Lucca ve ben misafirlerin önünde flört ederek ve zamanımızı kaplıcalarda tembellik ederek ya da kaleyi keşfederek geçirerek basit bir ritme girdik. Onunla aynı yatağı paylaşmak hâlâ tuhaf bir şekilde samimi hissettiriyordu ama genellikle *sevişmekten* o kadar yorgun düşüyordum ki uyku anında geliyordu ve kollarımı nereye koyacağımı ya da kulağına horlayıp horlamadığımı anlamaya çalışmanın garipliğinden kurtulmuştum.

Cennetimin tek bir büyük kusuru vardı: Bitiyordu. Ve ben bunu gerçekten ama gerçekten istemiyordum. Lucca'ya veda etme düşüncesi göğsümü kemiriyordu.

"Sadece ona aşık olduğunu söyle, lanet olsun." Alexis tersledi.

Cennetimin iki kusuru vardı. Bitiyordu ve o lanet kılıç. "O kadar basit değil." Yastığıma doğru inleyerek söyledim.

Ofladı ve kılıfının içinde biraz takırdadı. "Ya da öyle ve sen bunu fazla düşünüyorsun. Sorun nedir? Bana 'Daha çok erken' saçmalığını da anlatma. Siz ikiniz tanıştığınızdan beri kayıp köpek yavruları gibi birbirinize bayılıyorsunuz."

"Sorun da bu zaten! Ya bu onun için sadece bir rolse? Ya rol yapmakta zorlanan tek kişi bensem?" Başlangıçta her şey eğlenceli ve oyundu - Lucca'yla aramızdaki yoğun cinsel kimyayı keşfetmek için harika bir bahaneydi. Ama şimdi, yemek masasında beni öpmek için kendine çektiğinde midem altüst oldu ve dizlerimin bağı çözüldü. *Aptal duygular. Her şeyi mahvediyorlar.*

"Vay canına," dedi kılıç soluk soluğa. "Bunu hiç böyle düşünmemiştim. Ama biliyorsun, bunu çözenin kesin bir yolu var."

"Nasıl?"

"Lanet olası kelimelerini kullan ve ona sor."

"Bana ne soracaksın?" Lucca'nın derin sesi beni sıçrattı, neredeyse yataktan düşüyordum. Elinde bir tepsi yemekle kapıda dikildiğini görmek için ayağa fırladım. *Tabii ki bana yatakta kahvaltı getirmişti. Bu kalp kaosu ajanı.*

"Ruby duygularına yenik düştü ve bir bebek yumrusuyla iyi görüneceğini düşünüp düşünmediğini bilmek istiyor." "Alexis!" Tısladım.

"Evet." Tepsiyi komodinin üzerine koymadan önce basitçe söyledi.

Gözlerimi kırptım. "Pardon, ne dedin?"

İblis yatağa doğru ilerledi ve ellerini hafifçe kalçalarımın altına gezdirdi. Kıcımlı tutup beni kenara çektiğinde nefesim kesildi. Diz çökerek bacaklarımı önüne doğru açtı ve pantolonumun eteğiyle oynadı. "Şimdi bir tane ister misin?"

Kelimeler birbirine karıştı ve boğazımda düğümlendi. Lucca cevabımı beklerken kalbimin atışları kulaklarımda yankılanıyordu. "Ben... sen... ciddi misin? Birbirimizi çok az tanıyoruz."

Mırıldandı. "Haklısın. Önce seninle geçireceğim bir ya da iki yılı kendime ayırmak istiyorum." "Lucca, ben ciddiyim."

"Ben de öyleyim. Önce benim hakkımda daha fazla şey öğrenmek istiyorsan, tamam. İstedğin her soruyu yanıtlarım - ama seninle geçireceğim bir hafta bana yetecekmiş gibi davranmayacağım. Senden çok hoşlanıyorum." Yatağa geri oturdu ve beni kollarına çekti. "Zamanla

belki aynı yatakta uyumaktan hoşlanmamayı bile aşarsın."

"Bunu biliyor muydun?" Yanaklarımdaki sıcaklık hızla artarken ciyakladım. Güldü ve başını omzuma yasladı. "Alexis söyledi." Birden bir fare kadar sessizleşen hurda yığınının ters ters baktım. "Ve sen horlamıyorsun." Devam etti. "Konuşuyorsun." "Hayır, istemiyorum!"

"Dün gece bana kil mores yaratmanın hassas sürecini anlattınız. Yine de en sevdiğim cümlelerin 'Rob'un kağıt suyu' olduğunu söylemeliyim. Lütfen bana bunun gerçekten bir anlamı olup olmadığını söyleyin. Bilmek için sabırsızlanıyorum."

Yüzümü ellerimin arasına gömdüm. "Bunu duymak istemiyorum. Yalanlarla dolusun."

"Olabilir. Ama seninle daha fazla zaman geçirmek istediğim konusunda yalan söylemiyorum. Açıkçası babanın aptalca bir şey yapmasını umuyordum, böylece laneti uzatmak ve seni daha uzun süre tutmak için bir bahanem olacaktı."

Sesimi sert tutmak için elimden geleni yaptım, ölü kalbime sızan baş döndürücü mutluluğu görmezden geldim. "Eğer bu işe yarayacaksa, ailemi lanetlemeyi bırakmalısın."

"...küçük bir lanet

mi?" "Lucca."

"Peki." İç çekti. "Sadece benim olmayı kabul et."

Ona yaslanarak vücudunun sağladığı rahatlatıcı sıcaklığı içime çektim. "Her şeyin çok hızlı ilerlemesi seni endişelendirmiyor mu?"

Omuz silkti. "Öyleyse ne olmuş? Son birkaç gündür seninle birlikte olmak mutluluk vericiydi. Belki işe yarar ve birlikte yaşlanıp saçlarımız ağarır. Ya da belki kalp kırıklığıyla sonuçlanır. Eğer ikincisiyse o zaman... bölgemin doğu tarafında bir uçurum biliyorum, geceye kadar düşüncelere dalmak için harika olurdu."

Güldüm, omuzlarımdaki gerginlik biraz olsun hafifledi. "Çok kolaymış gibi konuşuyorsun."

"Bazen öyle." Şakağımı öptü ve elimin arkasında küçük daireler çizdi.

Bu küçük, tatlı jest karşısında sıcaklık başımdan ayak parmaklarıma kadar yayıldı. Sadece bu şekilde birlikte oturmak bile çok doğru hissettirdi. Göğsümdeki sızı aşk değilse bile, çok yakındı.

"Sadece evet de, cadaloz."

Siktir et. "Evet."

Lucca beni bir öpücük için kendine çekti. Daha bir gece önce birbirimize gösterdiğimiz doymak bilmez açlıktan çok daha uysal bir dudak buluşmasıydı bu - ama daha derin hissettiriyordu. Mümkün olduğunu düşündüğümünden daha fazla tutkuyla doluydu.

Burnunu çekme sesi odayı kırdı. "Kalbim şu anda çok dolu." Alexis inledi.

Öpüşmeyi kestim ve başımı omzuna yasladım. "Lanet olsun."

"Özür dilerim." Burnunu çekti. "Beni görmezden gel. Tanrılar, mutlu sonlara bayılırım." "Pekâlâ, laneti erken bozuyorum." Lucca elini kaldırdı.

"Bekle, hadi!" Kılıç bağırdı. "Eski dostuna bunu yapamazsın! Eski dostun Alexis'e! Ben olmasaydım ikiniz hâlâ birbirinizin etrafında dans ediyor olurdunuz. Tüm lanet kaldırma işlemlerinden muaf tutulmayı talep ediyorum."

Güldüm ve elimi Lucca'nın bileğine koydum. "Haklı. Konuşan bir kılıç bana yeter."

"Geleceğini biliyordum! Bu festivalden sonra burayı havaya uçuralım ve sahile gidelim derim! Tilki çocuk da gelebilir... Sanırım."

"Dahil edilmekten onur duydum." Lucca yüzünde alaycı bir sırıtişla konuştu. Parmaklarını şıklattı ve odanın içinde küçük bir enerji atışı hissettim. "İşte, kılıç hariç, senin

babamın laneti kalktı."

"Peki şimdi ne olacak?" Ben sordum.

"Ejderha lorduyla çoktan görüştüüm ve bölgem için onayımı aldım. Geriye kalan tek şey yarınki av. Tabii erken ayrılmak istemiyorsan?"

"Eğer yapsaydım Leydi Camila nehir gibi ağlardı gibi hissediyorum." Akran baskısına olan zaafıma lanet ettim. Kadın son derece mutlu görünüyordu ve ben de onun evinde kalıyor, yemeklerini yiyor ve kaplıcalarına giriyordum. En azından bir oyunda ona şaka yapabilirdim. İnsanlara uyum sağlamak için kuralları değıştirdiğine göre, bunun çok da kötü olmayacağını düşündüm. "Bir gün daha beni öldürmez. Sadece beni ilk yakalayanın sen olduğundan emin ol. Bir yabancıyla öpüşmek istemiyorum."

Lucca kıkırdayarak beni kendine çekti. "Bunu hayal bile edemezsin, Vixen. Sen ve diğer kadınlar sabah yola çıktığınızda doğuya, vadinin içindeki büyük kiraz ağacına doğru gidin. Seninle orada buluşuruz."

"Kulağa hile gibi geliyor." Alay ettim. "Bir Spitaur'u öpmek mi istedin?"

"Hayır. Boş ver, hile yapmak harika bir şey. İyi olacağım." "Ben de öyle düşünmüştüm."

Bölüm 08

Akran baskısı siktir olup gidebilir. Bu dağ, bu oyun, Nydia, Doğu yönü, hepsi siktir olup gidebilirdi. Kendimi dağın yamacına doğru daha hızlı iterken ciğerlerim yanıyordu. Baldırlarımdan gelen ağrılar formda olmadığım gerçeğini bir kez daha ortaya koyuyordu ama gerçek bir kâbus tarafından kovalanırken durmak bir seçenek değildi.

"Beni sola döndür!" Alexis bağırdı. Çığlık attım ve genişçe salladım, üzerime yapışmadan önce ağın bir atışını zar zor yakaladım. Sapından sarkan ökseotu ellerime değdi ve havaya kar taneleri saçtı. Arkamdaki spitaür küfretti. O ve peşimdeki iki minotor beni neredeyse yakalamıştı. Kaçmak için tek umudum, saçma bir şekilde belirgin bir tepeye tırmanmak ve sonunda Lucca'yla buluşmam gereken kiraz ağacına ulaşmayı ummaktı. "Güneşin batıdan doğduğunu söylediğini sanıyordum?"

Homurdandım ve yorgun bedenimi bir kayanın üzerinden yukarı kaldırdım. "Güneş ya doğudan ya da batıdan doğar dedim! Sadece dört yön var. Yarı yarıya bir şansın hiç olmamasından daha iyi olduğunu düşündüm!"

"Bunu sekiz bacaklı babana ve boğa tugayına söyle!" Kadın tersledi. "Neden seni ateş etmen için falan lanetlemedi?"

"Sağa salla!"

"Arg!" Kollarımla çığlık atarak savruldum ve açık renkli minotoru boynuzundan yakaladım. Çelik keratine çarptı ve onu geriye, spitaürün üzerine savurdu. Birlikte geriye düştüler ve bir ağaca çarpmadan önce tepeden aşağı yuvarlandılar. Göğsüm kabararak çıkıntıya doğru yığıldım ve elimi kalan minotora doğru kaldırdım. "Biraz ara verebilir miyiz? Lütfen." Nefes nefese kaldım. "Çok yorgunum, sadece... Nydia'nın peşinden falan git."

Tüylü kahverengi boğa, dinlendiğim yerin çok altında olmayan bir kayanın tepesine tırmandı. Benim nefes almak için yaşam savaşı verdiğim yerde, o gezintiye çıkmış gibi görünüyordu. *Lanet olası iblisler ve onların çilgin dayanıklılıkları.*

"Güzel bir kadını bir geceliğine kendime saklamak üzereyken bunu neden yapayım ki?" Sözleri yumuşak, çapkın bir tavırla söylenmişti ama pantolonundaki giderek artan şişkinlik ses tonunu daha çok bir tehdide dönüştürdü. Boyutuna bakılırsa, bir minotorun 'boğa' kısmının başını ve toynaklarını geçtiğini tahmin ediyordum. Onun meydan okumasına seve seve karşılık verecek cesur bir kadın olması mümkündü ama ben o kaltak değildim.

"Zaten Lucca'yla birlikte olduğumu biliyorsun. Oyun olsun ya da olmasın, gecemi onunla geçirmeyi planlıyorum." Homurdandı ve tırmanmaya devam etti. İnledim ve çıkıntıya doğru çilginca koşmaya devam ettim.

"Nydia öyle demedi. Bu sabah tilkiyle nasıl ayrıldığınızı anlattı."

Bunu çok duyuyordum. Bir saatlik başlangıç sürem biter bitmez, şanslarını deneyen iblisler tarafından bombardımana tutuldum. Hepsine de bekâr kadın statümle ilgili aynı yalan söylenmişti. Eğer o kediyi elime geçirirsem, onu boğacaktım.

Şans eseri, bir heyelan onları yolumdan ayırdıktan sonra takipçilerimin çoğunu kaybetmiştim. Ne yazık ki geriye kalan üç kişi dayanıklı bir gruptu. "Neden bahsettiğinizi anlamıyorum! Lucca ve ben hâlâ birlikteyiz. O kadın bir yalancı ve şarlattan!"

"Merak etme, küçük insan. Benimle bir gece geçirirsen sana çok daha iyi davranabileceğimi göreceksin.

onu."

Ya da belimi ikiye bölebilirdim. Kendimi yukarı çekerek yere çöktüm ve minotora bir bakış attım. "Lütfen beni dinle. Ağzımdan çıkan kelimelere bak. Ben bekâr değilim. Lucca ve ben hâlâ birlikteyiz. Lütfen beni rahat bırakın!"

"Eğer bu doğruysa, o zaman neden senin için gelmedi?"

"Çünkü ben aptalım ve lanet Doğu'nun hangi yönde olduğunu bilmiyorum!" Çığlığım dağın üzerinden yankı yaparak geçti. Sabahtan beri hissettiğim artan öfkeyle birlikte çınladı. Yankı üçüncü kez çınladığında, etrafımıza dağılmış ağaçlar sallanmaya başladı.

Boğa etrafındaki değişen yeşilliklere baktı ve kendini çıkıntıya doğru geri çekti. Çıkıntının diğer tarafına baktığımda yarı ölü bir çalının titreyip büküldüğünü gördüm. Uzuvarları canlandı ve bir kızak oluşturmak için hızla büyüdü. Hava bu kadar soğuk olmasaydı, gördüğüm manzara karşısında hüngür hüngür ağlayabilirdim. Bir an bile düşünmeden kızıağın üzerine atladım ve dalı keserek yerinde tuttum. Kızak dağın yamacından aşağıya doğru hızla inmeye başladı. Buz gibi bir rüzgâr yüzümü kamçılıyordu ama umurumda değildi. Uzakta bir kiraz ağacının parlak pembe hatlarını görebiliyordum ve doğruca ona doğru gidiyordum. Kızak, hedefimin yakınında durmadan önce geçen dallar tarafından ileri doğru savruldu.

Orada, güzel kiraz çiçeklerinin altında, Lucca tüm ihtişamıyla duruyordu. Ve o kaltak da çok gerisinde değildi. Nydia yaklaştığımı fark edince kirpiklerini kırıştırarak Lucca'nın kolunu tutmaya çalıştı. Lucca hemen onu başından savdı ve yanıma koştu. "Vixen, tanrılara şükür iyisin." Beni kızaktan aldı ve sıcak elini yanaklarımda gezdirdi. "Donuyorsun!"

Soğuktan ve öfkeden titreyerek ondan uzaklaştım ve Alexis'in sapındaki ökseotunu kaptım. "Tut şunu." Bitkiyi eline tutuşturarak kedi iblisin yanına doğru yürüdüm.

Alay etti ve kollarını kavuşturdu. "Çok geç kaldın, Lucca'nın beni kazanmasına izin vermeye çoktan karar verdim-"

Geriye doğru savrulup onu yere serdiğimde yüzü yumruğumla buluştu. Nydia sertçe yere düştü ve ben de onu tekmeledim. Hâlâ öfkeliyken yumruğumu yüzüne doğru salladım. "Beni bir daha asla ama asla koşturma!"

"Neden bahsediyorsun ve nerelerdeydin?" Lucca sordu.

Alexis bıkkın bir şekilde iç çekti. "O kaltak kedi dün gece herkese ayrıldığınızı söyledi. Sabahtan beri başka erkeklerin ökseotumuzu almasını engellemek için dişimizle tırnağımızla mücadele ediyoruz. Bir sürü koşturma oldu. Korkunçtu."

"Seni kibirli küçük velet!" Nydia çenesindeki kan izini silkeledi ve ayağa fırladı. Bir anda bir kurt kedisine dönüştü ve saldırdı. Tökezleyerek geri çekildim ama pençeleri hedefine ulaşmadı. Kiraz ağacının kökleri bacaklarını sarmak için yukarı fırladı. Tısladı ve çırpındı ama kökler daha da büyüyerek vücudunu tepeden tırnağa sardı. Kedi iblis hayal kırıklığı içinde homurdandı ama aniden durdu. Arkama bakarken yüzü soldu.

Lucca beni arkasından itti. "Sırf başka birine bakmamı hazmedemediğin için Ruby'yi bile bile tehlikeye attın. Bunun için seni öldürmeliyim."

"Gerçekten bir insanı bana tercih edemez misin?" Tısladı. "Ben onun olabileceğinden daha güçlüyüm! Seni ya da bir başkasını o burnunu çeken küçük dip sakinlerine kaptırmayacağım."

"Nydia, sen bir seçenek bile değilsin. Yine de Ruby'yi ya da binlerce iblisi seçerdim çünkü ona aşığım."

"O L-kelimesini söyledi." Kılıç kılıfının altından fısıldadı.

"Ne yaptığının bir önemi yok, bu gerçek asla değişmeyecek. Nefes almayı bıraktığım ana kadar ve bir sonraki hayatta onu tekrar bulana kadar birlikte olmak istediğim kişi o. O benim ruh eşim ve eğer bir daha bunun önüne geçmeyi düşünürsen, bu yaptığın son hata olur."

Lucca bana döndü ve kalbim bir yarış arabasının tekerlekleri gibi harekete geçti. "Seni seviyorum Ruby, seni çok seviyorum ve sakın bana bunun çok erken olduğunu söylemeye kalkma. Bunu senin de hissettiğini biliyorum."

Gözlerimin kenarları yaşlarla doldu. "Ben de seni seviyorum."

Lucca paltosunu çıkarıp omuzlarıma doladı ve beni derinden öptü. "Yarı donmuş olsan bile, kendi iyiliğin için hâlâ çok tatlısın."

"Sanırım beni ısıtmak için bir yol bulman gerekecek, değil mi?"

Sırıttı ve beni kendine çekti. "Eminim bir şeyler düşünebilirim." "Tanrım, umarım şu güllü şeydir."

Yazar Hakkında

Kimberly Lemming, bir ana karakter olarak çağrılmaktan kaçınmak için sonsuz bir arayış içinde. Kasabaya yeni gelen kurtadamı atlatmaya çalışırken ya da uzak diyarların prensiyle göz teması kurmayı reddederken bulunabilir. Dünya ganimetini arayan uzaylılardan kaçmak bir kızın gerçekten zamanını alabilir.

Ancak kaderden kaçmadığı zamanlarda, çeşitli fantastik romantizm yazarken ya da kanepede sizana kadar ağzına çikolata tıktırırken bulunabilir.

Yeni kitaplar çıktığında haberdar olmak ister misiniz? kimberlylemming.com adresinden bültenime kaydolun ve kitap önerileri ile önemli güncellemeleri alın.

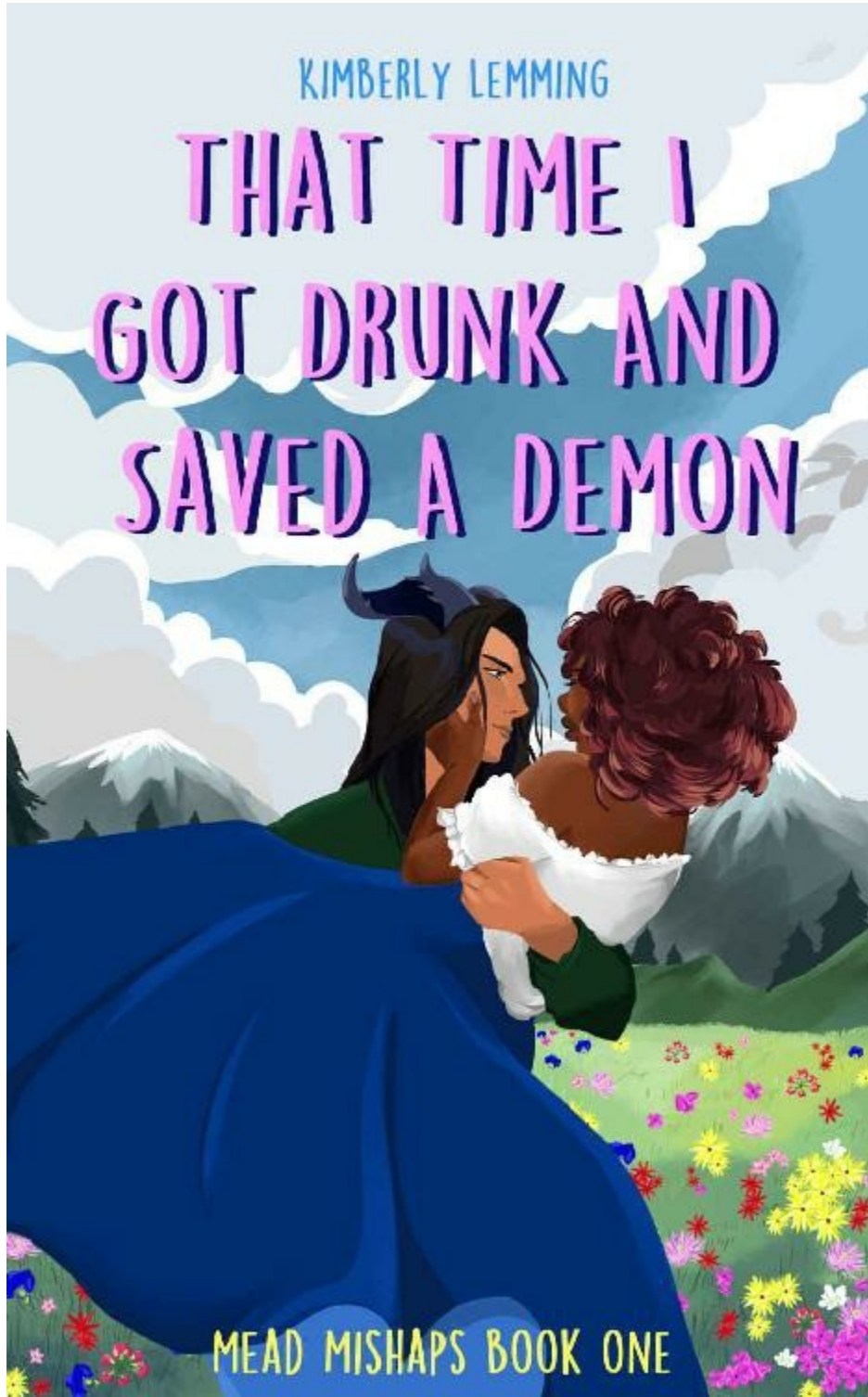
Kimberly Lemming'i takip edin

İçerik Uyarıları ve bülten kaydı için web sitemi ziyaret edin: Kimberlylemming.com
Sosyal medya ile iletişimde kalın!

facebook.com/kimberlylemming
twitter.com/kimberlylemming
instagram.com/kimberlylemming
[tiktok/kimberlylemming](https://tiktok.com/kimberlylemming)

Ayrıca Kimberly Lemming tarafından

[Sarhoş Olduğum ve Bir İblisi Kurtardığım Zaman \(Mead Aksilikleri Kitap 1\)](#)

Tek istediğim hayatımı huzur içinde yaşamaktı. Belki bir kedi almak, baharat çiftliğimi genişletmek. Gerçekten bir orkun yüzümü parçalayabileceği bir göreve çıkmayı içermeyen herhangi bir şey. Ama Tanrıça'nın favorileri olduğunu söylerler. Eğer öyleyse, ben onlardan biri değilim. Şarap sarhoşu bir halde iblis Fallon'u kurtardıktan sonra tek yapmak istediği şey kötü bir cadıyı

öldürmekti

halkını köleleştiriyor.

Yani, anlıyorum, beni yanlış anlama. Ama beni de peşinden sürüklüyor ve bu beni biraz kızdırıyor. İyi tarafından bakarsak, gömleğini yakıp duruyor.

Teşekkür

Teşekkürler Alexis, Blair, Kiran, Ashley, Rebekah ve Sabrina. Siz bayanlar bana her şeyi değiştirme ve yeni bir şeyler deneme cesareti verdiniz ve umarım bunun benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsunuzdur. Hiç şüphesiz, sahip olduğum en iyi arkadaşlardan bazılarısınız.

İlk romanım That Time I Got Drunk And Saved A Demon'ın duyurulmasını sağlayan Mocks and Cocks kitap kulübüne özel teşekkürlerimi sunarım. Siz olmasaydınız başarısı mümkün olmazdı.

Müstehcen kitaplarımı okumamalarını özellikle rica ettiğim aileme; sizi seviyorum ama sosyal medyada sizi engelliyorum.